د لیویانو کِتاب ـ د تورات شریف درېم کِتاب

سوزېدونکې نذرانه

۱ (۱) مالِک خُدائ د خپلې حضورۍ د خېمې نه موسیٰ ته آواز وکړو او دا اصُول یې ورته وښودل. (۲) هر کله چې
اِسرائیلیان خپلې قربانۍ پېش کوی نو دا اصُول به یاد ساتی، چې کله یو کس د یو څناور قربانی پېش کوی، نو هغه به د
سوزېدونکې نذرانې دپاره ګډ یا چېلے راولی. (۳) کۀ هغه خپل څارویے د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کوی، نو هغه دې
د رمې نه یو نر څارویے راولی چې هيڅ عیب په کښې نۀ وی. هغه دې دا د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې د دروازې
په خولۀ کښې حاضر کړی، نو مالِک خُدائ به دا قبول کړی. (۴) هغه کس به خپل لاس ورله په سر کېږدی او دا به ترې نه
په قربانۍ کښې قبول کړے شی او دا به د هغۀ دپاره کفاره شی. (۵) هغه به هلته غوَیے حلال کړی او د هارون د خاندان
اِمامان به مالِک خُدائ ته هغه وینه پېش کړی او چې د خېمې د دروازې په خولۀ کښې کومه قربانګاه ده د هغې څلورو
واړو طرفونو ته دې وشیندی. (۶) بیا به د هغه څناور نه څرمن وباسی او حِصې حِصې به یې کړی، (۷) او اِمامان به په
قربانګاه باندې لرګی سم کېږدی او په لرګو به اور بل کړی. (۸) هغوئ به د څناور حِصې، سره د سر او وازګې په اور
باندې کېږدی. (۹) د هغه څناور کولمې او پښې دې ووینځلے شی او اِمام به دا هر څۀ په قربانګاه باندې وسوزوی، څکه
چې په اور سوزېدونکې د دې نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. (۱۰) کۀ هغه کس د ګډو یا د چېلو د رَمې نه څۀ
پېش کوی، نو هغه دې خامخا نر وی چې هيڅ عیب په کښې نۀ وی. (۱۱) هغه به دا د قربانګاه په شمالی طرف حلالوی او د
هغې وینه به اِمامان د قربانګاه څلورو واړو طرفونو ته وشیندی. (۱۲) چې کله هغه کس دا حِصې حِصې کړی، نو اِمامان
به د دې ټولې حِصې سره د سر او وازګې په اور باندې کېږدی. (۱۳) هغه کس به د دې کولمې او پښې په اوبو ووینځی او
اِمام به دا قربانی مالِک خُدائ ته پېش کړی او په قربانګاه باندې به یې ټوله وسوزوی. په اور سوزېدونکې د دې نذرانې
خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. (۱۴) کۀ څوک یو مارغۀ د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کوی، نو هغه دې یوه
ګوګوشتکه یا کونتره وی. (۱۵) اِمام به دا په قربانګاه باندې پېش کړی، د هغې څټ به تاو کړی او سر به یې په قربانګاه
باندې وسوزوی او د هغې وینه دې د قربانګاه په اړخ باندې وڅڅولے شی. (۱۶) هغه دې د دې ججُوره او په ججُوره کښې
چې څۀ وی هغه دې لرې کړی او دا دې د قربانګاه نمرخاتۀ طرف ته وغورزوی چرته چې ایرې اچولے شی. (۱۷) هغه دې
دا مارغۀ د وزرو نه ونیسی او داسې دې په مینځ دوه ټوټې شی چې وزر ترې نه بېل نۀ شی. او هغه دې دا ټول په قربانګاه
باندې وسوزوی، په اور سوزېدونکې د دې نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی.

د غلې نذرانې

۲ (۱) کله چې څوک مالِک خُدائ ته یوه د غلې نذرانه پېش کوی، نو هغه دې ښۀ اوړۀ وی. د زیتُونو تېل او خوشبودار
لوبان دې په کښې واچوی، (۲) د هارون د خاندان اِمامانو له دې راوړی. اِمام به یو موټے د اوړو، د تېلو او سره د ټولو
لوبانو نه راواخلی او په قربانګاه به یې وسوزوی، دا یوه داسې نذرانه ده چې خوشبو یې په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. (۳)
د غلې د نذرانې نه پاتې شوې برخه به د اِمامانو وی، دا به ډېره مقدسه ګڼلے شی، څکه چې دا مالِک خُدائ ته په اور
سوزېدونکې نذرانې نه اخستے شوې ده. (۴) کۀ دا نذرانه روټۍ وی چې په تنور کښې پخه شوې وی، نو دا دې د خمبیرې
نه بغېر تیاره شوې وی. دا دې د اوړو نه تیارې شوې غټې روټۍ وی چې د زیتُونو تېل په کښې ګډ وی یا دې نرۍ نرۍ روټۍ

وی چې د زيتُونو تېل ورباندې لګولے شوی وی. (۵) کۀ هغه نذرانه روټۍ وی چې په تبخی باندې پخه شوې وی، دا به د
داسې اوړو نه تیاره شوې وی چې د زيتُونو تېل په کښې ګډ وی خو چې خمبیره په کښې نۀ وی. (۶) چې کله يې د يوې
نذرانې په توګه پېش کوئ نو دا چُوری کړئ او نور تېل ورباندې واچوئ. (۷) کۀ هغه نذرانه داسې روټۍ وی چې په تبخی
باندې پخه شوې وی، نو هغه دې د اوړو او زيتُونو د تېلو نه تیاره شوې وی. (۸) دا مالِک خُدائ ته د غلې نذرانې په توګه
راوړئ او اِمام ته يې پېش کړئ او هغه به يې قربان‌ګاه ته يوسی. (۹) اِمام به د نښې په توګه يوه برخه ترې نه واخلی چې دا
ټوله مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې ده او هغه به دا په قربان‌ګاه باندې وسوزوی. په اور سوزېدونکې د دې نذرانې خوشبو
په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. (۱۰) د غلې د نذرانې نه پاتې شوې برخه به د اِمامانو وی، دا به ډېره مقدسه ګڼلے شی، ځکه
چې دا مالِک خُدائ ته په اور باندې سوزېدونکې نذرانې نه اخستے شوې ده. (۱۱) چې د غلې کومې نذرانې تاسو مالِک
خُدائ ته پېش کوئ په يوه نذرانه کښې دې هم خمبیره نۀ وی، مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانه کښې چې کله هم
خمبیره يا شات وانۀ چوئ. (۱۲) تاسو چې هر کال لَو کوئ نو د خپل فصل وړومبۍ غله مالِک خُدائ ته راوړئ، خو دا دې
په قربان‌ګاه باندې نۀ شی سوزولے. (۱۳) د غلې په هره نذرانه باندې مالګه اچوئ، ځکه چې مالګه د خُدائ پاک او ستاسو
په مينځ کښې د لوظ نښه ده. (تاسو په خپلو ټولو نذرانو خامخا مالګه اچوئ.) (۱۴) چې کله تاسو د خپل رېبلے شوی فصل
د وړومبۍ غلې نذرانه مالِک خُدائ ته راوړئ، نو وريتې شوې دانې يا مېده شوی اوړۀ ورته پېش کوئ. (۱۵) د زيتُونو تېل په
کښې ورګډ کړئ او لوبان ورباندې واچوئ. (۱۶) اِمام به لږ اوړۀ او څۀ تېل او ورسره ټول لوبان هم وسوزی او دا به مالِک
خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانې د نښې په توګه وی.

د سلامتۍ نذرانې

۳ (۱) کله چې څوک خپل يو څاروے د سلامتۍ د نذرانې په توګه پېش کوی، نو هغه دې يو داسې غوَیے يا غوا وی چې
هيڅ عيب په کښې نۀ وی. (۲) هغه کس به خپل لاس د هغه ځناور په سر کېږدی او د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې
د دروازې په خولۀ کښې به يې حلال کړی. د هارون د خاندان اِمامان به هغه وينه د قربان‌ګاه څلورو واړو طرفونو ته
وشيندی (۳) او هغه دې د هغه ځناور دا حِصې مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړی. په دې کښې
به په کولمو باندې ټوله وازګه، (۴) پښتورګی او په هغې باندې چې څومره وازګه وی او د اينې ښۀ حِصه هم وی. (۵)
اِمامان به دا هر څۀ د سوزېدونکې نذرانو سره په قربان‌ګاه باندې وسوزوی. په اور سوزېدونکې د دې نذرانې خوشبو په
مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. (۶) کۀ چرې د رَمې نه د سلامتۍ د نذرانې په توګه څۀ پېش کولے شی، کۀ هغه نر وی يا ښځه،
خو چې هيڅ عيب په کښې نۀ وی. (۷) کۀ يو کس يو ګډُورے پېش کوی، (۸) نو هغه دې خپل لاس ورله په سر کېږدی او د
خېمې مخې ته دې هغه حلال کړی. اِمامان به د هغۀ وينه د قربان‌ګاه په څلورو واړو طرفونو باندې وشيندی (۹) او مالِک
خُدائ ته دې د هغه ځناور دا حِصې په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړی يعنې د ټول لم وازګه چې د ملا د هډُوکی
سره نزدې پرې کړے شوې وی، هغه ټوله وازګه چې په کولمو پرته وی، (۱۰) پښتورګی او هغه وازګه چې ورباندې پرته وی
او د اينې ښۀ حِصه هم. (۱۱) بيا به اِمام دا هر څۀ په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته وسوزوی. (۱۲) کۀ يو
کس چېلۍ پېش کوی، (۱۳) هغه دې خپل لاس ورله په سر کېږدی او د خېمې مخې ته دې حلاله کړی. اِمامان به د دې وينه
د قربان‌ګاه په څلورو واړو طرفونو باندې وشيندی (۱۴) او مالِک خُدائ ته دې دا حِصې په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه
پېش کړی يعنې هغه ټوله وازګه چې په کولمو باندې پرته وی، (۱۵) پښتورګی او هغه وازګه چې ورباندې پرته وی او د اينې
ښۀ حِصه هم. (۱۶) اِمام به دا هر څۀ په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه وسوزوی، دا به په مالِک خُدائ باندې يو ښۀ

لګېدونکے بوئ وی. د قربانۍ ټوله وازګه د مالِک خُدائ ده. ۱۷ يو بنی اِسرائيلے به هم وازګه او وينه نۀ شی خوړلے، بنی
اِسرائيل چې چرته هم اوسيږی نو ټول به دا قانون د تل دپاره منی.

په غلطۍ سره د شوو ګناهونو دپاره نذرانې

۴ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو ۲ چې بنی اِسرائيلو ته ووايه چې کۀ څوک ګناه وکړی او په غلطۍ سره د
مالِک خُدائ حُکمونه مات کړی، نو هغه به دا قانون منی. ۳ کۀ چرې مشر اِمام ګناه وکړی او د هغې په ذريعه خلق
ګناهګار شی، نو هغه به يو سخے پېش کوی چې هيڅ عېب په کښې نۀ وی او د خپلې ګناه دپاره به يې مالِک خُدائ ته
قربانی کړی. ۴ هغه به سخے د مقدسې خېمې دروازې خولې ته راولی، او په سر به ورته خپل لاس کېږدی، او د مالِک
خُدائ په حضور کښې به يې هلته حلال کړی. ۵ بيا به مشر اِمام د سخی لږه وينه واخلی او خېمې ته به يې دننه يوسی.
۶ هغه به خپله ګوته په وينه کښې ډُوبه کړی او دا دې اووۀ ځله د مقدسې پردې مخې ته وشيندی. ۷ بيا به هغه لږه وينه
په خېمه کښې د خوشبويۍ د قربانګاه په ښکرو باندې ولګوی. هغه به پاتې شوې وينه د سوزېدونکې نذرانو قربانګاه په بېخ
کښې توئ کړی، کومه چې د خېمې د دروازې په خولۀ کښې ده. ۸ هغه به د دې سخی نه ټوله وازګه واخلی، هغه وازګه
کومه چې په کولمو باندې وی، ۹ پښتورګی او کومه وازګه چې ورباندې پرته وی او د اينې ښۀ حِصه. ۱۰ اِمام به دا
وازګه واخلی او د سوزېدونکې نذرانو په قربانګاه باندې به يې وسوزوی، هم هغه شان لکه چې کوم عمل د سلامتۍ د نذرانې
دپاره حلال شوی څناور وازګې سره کوی. ۱۱ خو هغه به د دې څرمن، ټوله غوښه، سر، پښې، دننی اندامونه سره د
کولمو، ۱۲ دا هر څۀ به د خېمو نه بهر هغه پاک ځائ ته يوسی چرته چې ايره غورزولے کېږی، نو هلته دې يې هغه د لرګو
په اور باندې وسوزوی. ۱۳ کۀ چرې د اِسرائيلو ټول قوم ګناه وکړی او په غلطۍ سره د مالِک خُدائ د حُکمونو نه د يو
حُکم ماتولو په وجه ګناهګار شی، ۱۴ بيا چې څنګه د ګناه پته ورته ولګی، نو قوم به د ګناه د نذرانې په توګه يو سخے
راولی. هغوئ به دا د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې ته راولی، ۱۵ د قوم مشران به د دې په سر خپل لاسونه کېږدی
او سخے دې هلته حلال کړے شی. ۱۶ مشر اِمام به د سخی لږه وينه واخلی او خېمې ته به يې دننه يوسی، ۱۷ خپله ګوته
دې په وينه کښې ډُوبه کړی او هغه دې اووۀ ځله د مالِک خُدائ په حضور کښې د پردې په مخکښې وشيندی. ۱۸ هغه به
لږه وينه د خوشبويۍ د قربانګاه په ښکرونو پورې ولګوی چې دا د مالِک خُدائ په حضور کښې دننه په خېمه کښې ده او
پاتې شوې وينه دې د سوزېدونکې نذرانې د قربانګاه په بېخ کښې توئ کړی، کومه چې د خېمې د دروازې په خولۀ کښې ده.
۱۹ بيا به هغه د سخی ټوله وازګه واخلی او په قربانګاه به يې وسوزوی. ۲۰ هغه به د دې سخی سره هم هغه شان وکړی
لکه څنګه چې هغۀ د ګناه د نذرانې د سخی سره کړی وُو، نو داسې به اِمام د خلقو د ګناه دپاره کفاره ادا کړی او هغوئ به
معاف شی. ۲۱ بيا به هغه سخے د خېمو نه بهر يوسی او وبه يې سوزوی، لکه څنګه چې هغه د خپلې ګناه دپاره پېش کړے
شوے سخے سوزوی. دا نذرانه د قوم د ګناه د کفارې دپاره ده. ۲۲ کۀ يو مشر ګناه وکړی او په غلطۍ سره د مالِک
خُدائ د حُکمونو نه د يو حُکم ماتولو په وجه ګناهګار شی، ۲۳ او چې د خپلې ګناه پته ورته ولګی، نو هغه به د خپلې نذرانې
په توګه يو چېلے راولی چې هيڅ عېب په کښې نۀ وی. ۲۴ هغه به خپل لاس د چېلی په سر کېږدی او د قربانګاه هغه طرف
ته به يې حلال کړی، چرته چې د سوزېدونکې نذرانې څناور حلالولے شی. دا د ګناه د لرې کولو نذرانه ده. ۲۵ اِمام به
خپله ګوته د څناور په وينه کښې ډُوبه کړی، دا دې د قربانګاه په ښکرونو پورې ولګوی او پاتې شوې وينه دې د قربانګاه
په بېخ کښې توئ کړی. ۲۶ بيا به هغه د دې ټوله وازګه په قربانګاه باندې وسوزوی، لکه څنګه چې هغه د سلامتۍ د نذرانې
دپاره حلال شوی څناور وازګه سوزوی. داسې به اِمام د هغه مشر دپاره د ګناه کفاره ادا کړی او هغه به معاف شی. ۲۷

کهٔ يو عام کس ګناه وکړی او په غلطۍ سره د مالِک خُدائ د حُکمونو نه د يو حُکم ماتولو په وجه ګناهګار شی، ۲۸ نو چې
څنګه د ګناه پته ورته ولګی، نو هغه به د خپلې نذرانې په توګه يوه چېلۍ راولی چې هيڅ عېب په کښې نهٔ وی. ۲۹ هغه به
خپل لاس د دې په سر کېږدی او د قربانګاه په هغه طرف به يې حلاله کړی، چرته چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره څناور
حلالېږی. ۳۰ اِمام به خپله ګوته د دې څناور په وينه کښې ډُوبه کړی، دا به د قربانګاه په ښکرونو پورې ولګوی او پاتې
شوې وينه به د قربانګاه په بېخ کښې توئ کړی. ۳۱ بيا به هغه ټوله وازګه ترې نه لرې کړی، لکه څنګه چې د سلامتۍ د
نذرانې دپاره حلال شوی څناور نه لرې کولے شی او هغه به دا په قربانګاه باندې وسوزوی څکه چې په مالِک خُدائ دا
خوشبو ښهٔ لګی. نو داسې به اِمام د هغه کس د ګناه کفاره ادا کړی او هغه به معاف شی. ۳۲ کهٔ يو کس د ګناه د نذرانې
دپاره د ګډو نه څهٔ راولی، نو هغه دې يوه ګډه وی چې هيڅ عېب په کښې نهٔ وی. ۳۳ هغه به خپل لاس د دې په سر کېږدی
او د قربانګاه په هغه طرف به يې حلاله کړی، چرته چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره څناور حلالېږی. ۳۴ اِمام به خپله ګوته
د څناور په وينه کښې ډُوبه کړی، د قربانګاه په ښکرونو پورې دې دا وينه ولګوی او پاتې شوې وينه به هغه د دې په بېخ
کښې توئ کړی. ۳۵ بيا به هغه د دې ټوله وازګه لرې کړی، لکه څنګه چې د سلامتۍ د نذرانې دپاره حلال شوی څناور نه
وازګه لرې کېږی او هغه به په اور سوزېدونکې نذرانو سره په قربانګاه باندې وسوزوی کوم چې مالِک خُدائ ته پېش
کېږی. داسې به اِمام د هغه کس د ګناه دپاره کفاره ادا کړی او هغه به معاف شی.

د ګناه د نذرانو ورکولو حالاتونه

۵ ۱ په دې حالاتو کښې د ګناه نذرانې ضروری ګڼلے کېږی. کهٔ څوک د ګواهۍ ورکولو دپاره عدالت ته وغوښتلے شی
او هغه معلومات نهٔ ورکوی چې څهٔ يې ليدلی يا اورېدلی وی، نو هغهٔ ته دې د خپلو بدو سزا مِلاو شی. ۲ کهٔ څوک په
غلطۍ سره يو حرام څيز له لاس وروړی، لکه چې يو مړ مردار څناور له، نو هغه ناپاک او ګناهګار دے چې څنګه ورته پته
ولګی چې هغهٔ دا خطا کړې ده. ۳ کهٔ څوک په غلطۍ سره د انسان يو ناپاک څائ يا څيز له لاس وروړی، خو چې څنګه
ورته پته ولګی چې هغهٔ دا خطا کړې ده نو هغه په دې سره ناپاکه او ګناه ګار دے. ۴ کهٔ څوک بغېر د سوچ کولو نه قسم
وخوری، چې دا قسم د هر څيز په حقله وی کهٔ قسم ښهٔ وی او يا بد وی، نو هغه ناپاکه او ګناهګار دے چې څنګه ورته پته
ولګی چې هغهٔ څهٔ کړی دی. ۵ کله چې يو کس ګناه وکړی، نو هغه دې خامخا د ګناه اِقرار وکړی، ۶ او د خپلې ګناه
په جرمانه کښې به هغه خامخا يوه ګډه يا چېلۍ مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه راولی. اِمام به د هغه کس د ګناه دپاره
کفاره ادا کړی. ۷ کهٔ هغه کس ګډه يا چېلۍ نهٔ شی اخستلے، نو هغه به د خپلې ګناه په بدل کښې دوه ګوګوشتکې يا دوه
کونترې راوړی، يوه به د ګناه د نذرانې دپاره او بله به د سوزېدونکې نذرانې دپاره وی. ۸ هغه به دا اِمام له راوړی، نو
وړومبۍ به مارغهٔ د ګناه د نذرانې دپاره پېش کړی. د دې څټ به تاو کړی خو چې سر ترې نه بېل نهٔ شی ۹ او څهٔ وينه
دې د قربانګاه په يو طرف باندې وشيندی، پاتې شوې وينه دې د قربانګاه په بېخ کښې وڅڅولے شی. دا د ګناه د لرې
کولو دپاره يوه نذرانه ده. ۱۰ بيا د اصُولو په مطابق هغه دويم مارغهٔ دې د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړی. داسې به
اِمام د هغه کس د ګناه دپاره کفاره ادا کړی کومه چې هغهٔ کړې ده او هغه به معاف شی. ۱۱ کهٔ هغه کس دوه ګوګوشتکې
يا دوه کونترې هم نهٔ شی راوړلے، نو هغه به يو کلو اوړهٔ د ګناه د نذرانې په توګه راوړی. هغه دې په دې کښې د زېتُونو تېل
يا خوشبوئی نهٔ اچوی، څکه چې دا د ګناه نذرانه ده. ۱۲ هغه کس به دا اِمام له راوړی، اِمام به يو موټے ترې نه د نښې په
توګه واخلی چې دا ټول مالِک خُدائ ته پېش کړے شوی دی او په اور سوزېدونکې نذرانې سره به يې په قربانګاه باندې
وسوزوی. دا يوه داسې نذرانه ده چې ګناه لرې کوی. ۱۳ داسې به اِمام د هغه کس د ګناه دپاره کفاره ادا کړی چې په دې

مختلفو ګناهونو کښې يې کومه ګناه هم کړې وى نو هغه به معاف شى. پاتې شوى اوړۀ به هم د غلې نذرانې په شان د اِمام
وى.

د ګناه د تاوان نذرانې

۱۴ مالِک خُدائ موسىٰ ته دا اصُول وښودل. ۱۵ کۀ يو کس په غلطۍ سره داسې ګناه وکړى او د هغه قيمت په ورکولو
کښې ناکام شى چې کوم مالِک خُدائ ته پېش کول وُو، نو هغه به د ګناه د تاوان د نذرانې په توګه يو داسې ګډ يا چېلے
مالِک خُدائ ته راولى چې هيڅ عېب په کښې نۀ وى. د دې قيمت به د منلے شوى معيار په مطابق مقررولے شى. ۱۶ هغه
به خامخا هغه پېسې ورکوى چې د کومو په ورکولو کښې ناکام شوے وى او شل فيصده دې زياتې هم ورکړى. هغه به دا
پېسې اِمام له ورکړى او اِمام به د هغه کس د ګناه د تاوان د نذرانې دپاره څناور پېش کړى او هغه کس به معاف شى. ۱۷
کۀ څوک يوه داسې ګناه وکړى چې په غلطۍ سره د مالِک خُدائ د حُکمونو نه يو حُکم مات کړى، نو هغه ګناهګار دے او
جرمانه به ورکوى. ۱۸ هغه به خامخا اِمام ته د ګناه د تاوان د نذرانې په توګه يو ګډ يا چېلے راولى چې هيڅ عېب په کښې
نۀ وى. د دې قيمت به د منلے شوى معيار په مطابق مقررولے شى. اِمام به د هغۀ د ګناه دپاره کفاره ادا کړى کومه چې
هغۀ په غلطۍ سره کړې وى او هغه به معاف کړے شى. ۱۹ دا د هغې د ګناه د تاوان نذرانه ده کومه چې هغۀ د مالِک
خُدائ خِلاف کړې وى.

۶ ۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته دا اصُول وښودل. ۲ کۀ څوک د مالِک خُدائ خِلاف داسې ګناه وکړى، لکه چې د يو
اِسرائيلى امانت واپس ورنۀ کړى، يا د چا نه څۀ څيز پټ کړى، يا څوک دوکه کړى، نو يوه نذرانه به ورکړى، ۳ يا کۀ يو
ورک شوے څيز پېدا کړى او د هغې په حقله دروغ ووائى او داسې قسم وخورى چې هغۀ دا نۀ دے موندلے. ۴-۵ کله
چې يو کس په داسې طريقه ګناه وکړى، هغۀ چې څۀ څيز هم د غلا يا دوکې په طريقه اخستے وى نو هغه دې واپس
ورکړى. په کومه ورځ چې هغه ګناهګار ثابت شى، نو هغه به خامخا د هغه څيز مالِک له پوره تاوان ورکوى او شل فيصده
زيات به هم ورکوى. ۶ هغه دې اِمام له يو داسې بېعېبه ګډ يا چېلے راولى چې مالِک خُدائ ته يې د ګناه د تاوان د
نذرانې په توګه پېش کړى. د دې قيمت به د منلے شوى معيار په مطابق مقررولے شى. ۷ اِمام به د هغه کس د ګناه دپاره
کفاره ادا کړى او هغه به معاف شى.

سوزېدونکې نذرانې

۸ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته حُکم وکړو ۹ چې هارون او د هغۀ زامنو ته د سوزېدونکې نذرانو په حقله دا اصُول وښايه.
يوه سوزېدونکې نذرانه به ټوله شپه په قربانګاه باندې پرېښودلے شى او اور دې بل وساتلے شى. ۱۰ بيا به اِمام خپله د
کتان چُوغه او د کتان جانګے واغوندى، په قربانګاه باندې د سوزېدونکې نذرانې نه پاتې شوې ايرې به لرې کړى او د
قربانګاه په څنګ کښې به يې واچوى. ۱۱ بيا دې جامې بدلې کړى او ايرې دې د خېمو نه بهر يو پاک ځائ ته يوسى. ۱۲
په قربانګاه دې اور بل وساتلے شى خو چې مړ نۀ شى. اِمام به هر سحر په دې باندې لرګى بړدى، سوزېدونکې نذرانه به په
دې سمه بړدى او د سلامتۍ د نذرانې وازګه دې ورباندې سوزوى. ۱۳ اور دې خامخا په قربانګاه بل وساتلے شى او چې
کله هم مړ نۀ شى.

د غلې نذرانې

(۱۴) دا د غلې نذرانې دپاره اصُول دى. د هارون د خاندان يو اِمام به د مالِک خُدائ په حضور کښې د قربان‌گاه په مخکښې
د غلې نذرانه پېش کړى. (۱۵) بيا به هغه د ښو اوړو چې تېل ورسره گډ وى او خوشبوئى وربانديې پرته وى د هغې نه دې يو
موټے واخلى او په قربان‌گاه باندې به يې د يوې نښې په توگه وسوزوى چې دا ټوله مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې ده. د
دې نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ ښهٔ لگى. (۱۶)-(۱۷) اِمامان به هغه پاتې شوې برخه وخورى. د دې نه به پتيره روټۍ پخه
کړے شى او په مقدس ځائ کښې، د مالِک خُدائ د حضور د خېمې په دربار کښې به وخوړلے شى. دا مالِک خُدائ
اِمامانو له په سوزېدونکې نذرانه کښې د هغوئ د برخې په توگه ورکړې ده. دا د گناه د نذرانې او د گناه د تاوان د نذرانې په
شان ډېره مقدسه ده. (۱۸) په راتلونکى ټولو وختونو کښې د هارون د اولاد هر يو نارينه مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې
نذرانې نه خپله برخه د همېشه دپاره خوړلے شى. هر څوک يا هر څيز چې د هغې سره ولگى نو هغه به هم مقدس شى. (۱۹)
بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته دا اصُول وښودل. (۲۰) په کومه ورځ چې د هارون د خاندان يو اِمام مقررولے شى نو هغه به يو
کلو ښهٔ اوړهٔ مالِک خُدائ ته د نذرانې په توگه پېش کوى د عامې غلې د نذرانې په شان، نيم په سحر کښې او نيم په ماښام
کښې. (۲۱) دا به په تېلو کښې گډ شى، په تبخى به پاخهٔ کړے شى او چُورى به کړے شى او د غلې د نذرانې په توگه به پېش
کړے شى، د دې خوشبو په مالِک خُدائ ښهٔ لگى. (۲۲) په راتلونکى ټولو وختونو کښې به د هارون د اولاد هر يو کس دا
نذرانه تياروى کوم چې د مشر اِمام په توگه خِدمت کوى. مالِک خُدائ ته د پېش کړے شوې قربانۍ په توگه دا به ټوله
وسوزولے شى. (۲۳) د اِمام د غلې د نذرانې يوه برخه به هم نهٔ شى خوړلے، ټوله به خامخا سوزولے شى.

د گناه نذرانې

(۲۴) بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته حُکم وکړو چې (۲۵) هارون او د هغهٔ زامنو ته د گناه د نذرانې دپاره دا اصُول وښايه. د گناه
د نذرانې څناور به د مالِک خُدائ په حضور کښې حلالولے شى، چرته چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره څناور حلالېږى. دا
يوه ډېره مقدسه نذرانه ده. (۲۶) کوم اِمام چې دا څناور قربانى کوى هغه به دا په مقدس ځائ کښې وخورى چې هغه د
مالِک خُدائ د حضور د خېمې دربار دے. (۲۷) هر څوک يا هر څيز چې د هغې سره ولگى نو هغه به هم مقدس شى. کهٔ
جامې د څناور په وينه ولړلے شى، نو هغه به خامخا په مقدس ځائ کښې وينځلے شى. (۲۸) د خاورې په کوم لوښى کښې
چې غوښه يشولے شوې وى هغه دې مات کړے شى او کهٔ د زېړو لوښے استعمال شوے وى، نو هغه دې ومږلے شى او
په اوبو کښې دې کنگال کړے شى. (۲۹) د اِمامانو د کورَنو هر نر دا نذرانه خوړلے شى، دا ډېره مقدسه ده. (۳۰) خو کهٔ د
کوم څناور وينه مقدسې خېمې ته دننه راوړلے شى او د گناه د کفارې ادا کولو دپاره استعمال شى، نو هغه څناور دې نهٔ
شى خوړلے چې د کوم نه وينه اخستے شوې وى، او دا دې وسوزولے شى.

د گناه د تاوان نذرانې

۷ (۱) د گناه د نذرانو د ورکولو دپاره دا اصُول دى، کومې چې ډېرې مقدسې دى. (۲) د گناه د تاوان د نذرانې دپاره
څناور به هلته حلالېږى، چرته چې د سوزېدونکې نذرانې څناور حلالېږى او د دې وينه دې د قربان‌گاه په ټولو طرفونو
وشيندلے شى. (۳) د دې ټوله وازگه دې په قربان‌گاه باندې پېش کړے شى، لم، هغه وازگه چې په کولمو پرته وى، (۴)
پښتورگى او هغه وازگه چې وربانديې پرته وى او د اينې ښهٔ حِصه هم. (۵) اِمام به هغه ټول مالِک خُدائ ته په اور

سوزېدونکې نذرانې په توګه په قربانګاه وسوزوی. دا د ګناه د تاوان نذرانه ده. ۶ د اِمامانو د کورَنو هر نر کس دا خوړلے
شی، خو دا به خامخا په یو مقدس ځائ کښې خوړلے شی، ځکه چې دا ډېره مقدسه ده. ۷ د ګناه نذرانې او د ګناه د
تاوان نذرانې دواړو دپاره یو شان اصُول دی، غوښه د هغه اِمام ده چې کفاره ادا کوی. ۸ اِمام چې د چا دپاره
سوزېدونکې نذرانه پېش کوی نو د هغه څناور څرمن به د هغه اِمام وی. ۹ د غلې هره یوه نذرانه کومه چې په تنور کښې یا
لوښی یا په تبخی پخېږی هغه د اِمام ده چا چې خُدائ پاک ته دا پېش کړې ده. ۱۰ خو د غلې هغه ټولې نذرانې چې پخې
شوې نهٔ وی، کهٔ په تېلو غوړې وی یا سپورې وی، هغه د هارون د خاندان د ټولو اِمامانو دی او یو برابر دې په هغوئ باندې
وویشلے شی.

د سلامتۍ نذرانې

۱۱ دا د سلامتۍ د نذرانو دپاره اصُول دی کومې چې مالِک خُدائ ته پېش کولے شی. ۱۲ کهٔ یو کس دا نذرانه د شکرانې
په توګه خُدائ پاک ته پېش کوی، چې کوم څناور قربانی کېږی د هغې سره دې په یو ځائ د پتیرې روټۍ یوه نذرانه پېش
کړی، داسې غټه روټۍ چې د زیتُونو تېل ورسره ګډ شوی وی یا نرۍ پخې شوې روټۍ چې د زیتُونو تېل ورباندې لګولے
شوی وی یا د ښو اوړو نه پخه شوې داسې روټۍ چې د زیتُونو تېل ورسره ګډ شوی وی. ۱۳ د دې نه علاوه، هغه دې
خمبیره پخې شوې روټۍ هم پېش کړی. ۱۴ هغه دې د هر قِسم روټۍ یوه یوه حِصه د خاص برخې په توګه مالِک خُدائ ته
پېش کړی، دا د هغه اِمام دی کوم چې د څناور وینه واخلی او د قربانګاه سره یې وشیندی. ۱۵ د سلامتۍ د نذرانې غوښه
دې خامخا هم په هغه ورځ وخوړلے شی چې په کومه ورځ هغه قربانی کېږی، تر بل سحر پورې دې د هغې نه هیڅ څیز پاتې
نهٔ شی. ۱۶ کهٔ یو کس د قسم پوره کولو یا د خپلې رضاکارانه نذرانې په توګه، د سلامتۍ نذرانه راوړی، چې دا په کومه ورځ
پېش کېږی نو په هغه ورځ دې خوړلے شی خو چې څهٔ پاتې وی نو هغه به په بله ورځ خوړلے شی. ۱۷ څهٔ غوښه چې پاتې
وی نو هغه دې په دریمه ورځ وسوزولے شی. ۱۸ کهٔ د سلامتۍ نذرانې نه څهٔ په دریمه ورځ هم وخوړلے شی، نو خُدائ
پاک به د هغه کس نذرانه قبوله نهٔ کړی. دا نذرانه به د هغهٔ په فائده کښې حِساب نهٔ شی بلکې ناپاکه به وګڼلے شی او چې
څوک هم دا وخوری نو هغهٔ ته به د خپلو بدو سزا مِلاو شی. ۱۹ کهٔ چرې دا غوښه په یو ناپاک څیز پورې ولګی، نو دا دې
نهٔ شی خوړلے، بلکې ودې سوزولے شی. چې څوک پاک وی نو هغه دا پاتې شوې غوښه خوړلے شی، ۲۰ خو کهٔ څوک
پاک نهٔ وی او د سلامتۍ نذرانې غوښه وخوری کومه چې مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې وی، نو هغه به نور د خُدائ پاک
د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. ۲۱ کهٔ یو کس ناپاک څیز له لاس وروړی، کهٔ هغه ناپاکی د بنی آدم یا د څناور وی او د دې
نذرانې غوښه وخوری، نو هغه به نور د مالِک خُدائ د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. ۲۲ مالِک خُدائ موسیٰ ته دا اصُول وښودل
۲۳ کوم چې د بنی اِسرائیلو دپاره دی، د غواوو، ګډو، یا د چېلو وازګه مهٔ خورئ. ۲۴ یو څناور چې په خپل مرګ مړ وی
یا کهٔ ځنګلی څناورو وژلے وی د هغهٔ وازګه به نهٔ خورئ، خو هغه د څهٔ بل مقصد دپاره استعمالېدے شی. ۲۵ کهٔ څوک
د یو څناور وازګه وخوری کوم چې مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کېدے شوه نو هغه کس به نور د
خُدائ پاک د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. ۲۶ بنی اِسرائیل چې چرته هم اوسېږی، هغوئ دې هیڅکله هم د مارغانو یا د څناورو
وینه نهٔ خوری. ۲۷ هر څوک چې وینه وخوری نو هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. ۲۸ بیا مالِک خُدائ
موسیٰ ته دا اصُول وښودل ۲۹ کوم چې د بنی اِسرائیلو دپاره دی. هر څوک چې یوه د سلامتۍ نذرانه پېش کوی نو د هغې
یوه برخه به د خاص تُحفې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کوی، ۳۰ هغه دې دا په خپلو لاسونو په اور سوزېدونکې نذرانې په
توګه راوړی. هغه دې د هغه څناور وازګه سره د څناور د سینې راوړی او مالِک خُدائ ته دې د یو خاص تُحفې په توګه
پېش کړی. ۳۱ اِمام به وازګه په قربانګاه باندې وسوزوی، خو هغه سینه به د اِمامانو وی. ۳۲ د څناور وروستونے ښے

پتُون به د يوې برخې په توګه اِمام ته ورکولے شی، ۳۳ هغه اِمام له کوم چې وينه او د سلامتئ نذرانې وازګه پېش کوی.
۳۴ د څناور سينه يوه خاص تُحفه ده او ښے پتُون يوه خاص برخه ده چې مالِک خُدائ يې د بنى اِسرائيلو نه اخلى او
اِمامانو له يې ورکوى. نو داسې به اِسرائيليان په راتلونکى ټولو وختونو کښې دا اِمامانو له ورکوى. ۳۵ دا مالِک خُدائ ته په
اور سوزېدونکې نذرانې برخه ده چې هارون او د هغهٔ زامنو له ورکړے شوه چې په کومه ورځ هغوئ د اِمامانو په توګه مقرر
شول. ۳۶ مالِک خُدائ په هغه ورځ چې کله هغوئ په تېلو سره مسح کړل حکم ورکړے وو چې بنى اِسرائيل به دا برخه
همېشه اِمامانو له ورکوى. ۳۷ دا اصُول د سوزېدونکې نذرانو دپاره دى، د غلې نذرانو دپاره، د ګناه نذرانو، د ګناه د تاوان
د نذرانو، د مقررولو نذرانو او د سلامتئ د نذرانو دپاره دى. ۳۸ هلته په بيابان کښې د سينا په غرهٔ باندې، مالِک خُدائ په
هغه ورځ موسىٰ له دا حُکمونه ورکړل او هغهٔ بنى اِسرائيلو ته وفرمائيل چې خپلې نذرانې راوړئ.

د حضرت هارون او د هغهٔ د زامنو مقرر کېدل

۸ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۲ ”هارون او د هغهٔ زامن او د اِمامانو لِباس، د غوړولو تېل، د ګناه نذرانې
دپاره سخے، دوه ګډان او د پتيرې روټئ ټوکرئ راوړه. ۳ او زما د حضور مقدسې خېمې د دروازې خولې ته ټول قوم
راوغواړه چې هلته راغونډ شی.“ ۴ موسىٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو او چې کله ټول
قوم هلته راغونډ شو، ۵ نو موسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”زهٔ چې څهٔ کوم مالِک خُدائ د دې حُکم راکړے دے.“ ۶
موسىٰ هارون او د هغهٔ زامن مخکښې راوستل او هغوئ له يې په اوبو غسل ورکړو. ۷ هغهٔ هارون ته هغه قميص او چُوغه
ورواغوستله او د ملا نه يې پټئ ورله تاو کړه. هغه پېش بند يې ورواغوستلو او په يو ښهٔ ګُلکارى شوى کمربند سره يې
ونښلولو چې د هغهٔ د ملا نه تاو وو. ۸ هغهٔ ورله د سينې جېب ولګولو او اُوريم او تميم يې په کښې کېښودل. ۹ هارون
ته يې پټکے وريه سر کړو او د دې مخې ته يې د سرو زرو ګل ولګولو چې دا د وقف کولو مقدسه نښه وه، هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ هغهٔ ته حُکم ورکړے وو. ۱۰ بيا موسىٰ د غوړولو تېل واخستل او د مالِک خُدائ د حضور په مقدسه
خېمه او چې په هغې کښې څهٔ هم وُو په هغې باندې يې ولګول، نو هغهٔ دا هر څهٔ مالِک خُدائ ته مخصوص کړل. ۱۱ هغهٔ
څهٔ تېل اووهٔ ځله په قربان‌ګاه، د دې په سامان او د وينځلو په ښانک او د دې په بېخ باندې وشيندل، د دې دپاره چې دا
مالِک خُدائ ته وقف کړى. ۱۲ موسىٰ د هارون په سر باندې د غوړولو دپاره څهٔ تېل واچول او سر يې ورله غوړ کړو چې
وقف شى. ۱۳ بيا، موسىٰ د هارون زامن مخکښې راوستل او قميصونه يې ورواغوستل، د هغوئ د ملا نه يې پټئ تاو کړې
او ټوپۍ يې وريه سر کړې، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۱۴ بيا موسىٰ د ګناه د نذرانې دپاره هغه
سخے راوستو او هارون او د هغهٔ زامنو د دې په سر باندې خپل لاسونه کېښودل. ۱۵ موسىٰ دا حلال کړو او څهٔ وينه يې
واخستله او د خپلې ګوتې سره يې د قربان‌ګاه په ښکرونو پورې ولګوله، د دې دپاره چې وقف يې کړى. بيا هغهٔ پاتې شوې
وينه د قربان‌ګاه په بېخ کښې توئ کړه. نو دا يې وقف کړه او د دې کفاره يې ادا کړه. ۱۶ موسىٰ په کولمو پرته ټوله وازګه،
د اينې ښهٔ حِصه، پښتورګى سره د هغه وازګې چې ورباندې پرتې وى، دا هر څهٔ يې واخستل او په قربان‌ګاه باندې يې
وسوزول. ۱۷ خو هغهٔ سخے، سره د څرمنې، غوښې او د کولمو يوړو او د خېمو نه بهر يې وسوزولو، هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۱۸ بيا، موسىٰ د سوزېدونکې نذرانې دپاره ګډ راوستلو او هارون او د هغهٔ زامنو خپل
لاسونه د دې په سر کېښودل. ۱۹ موسىٰ دا حلال کړو او د دې وينه يې د قربان‌ګاه په څلورو واړو طرفونو باندې وشيندله.
۲۰-۲۱ هغهٔ دا ګډ حِصې حِصې کړو او د هغهٔ دننى اندامونه او پتُونان يې په اوبو ووينځل او سر، وازګه او نور ټول پاتې
شوے ګډ يې په قربان‌ګاه باندې وسوزولو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. دا سوزېدونکې نذرانه يوه

په اور تيارېدونکې نذرانه وه او د دې بوئ په مالِک خُدائ ښهٔ ولګېدو. ۲۲ بيا موسىٰ دوېم ګډ راوستلو، کوم چې د اِمامانو د
مقررولو دپاره وو او هارون او د هغهٔ زامنو خپل لاسونه د دې په سر کېښودل. ۲۳ موسىٰ دا حلال کړو او څهٔ وينه يې
واخستله او د هارون د ښى غوږ په نرم ځائ، د هغهٔ د ښى لاس په غټه ګوته او د هغهٔ د ښى پښې په غټه ګوته باندې يې
ولګوله. ۲۴ بيا هغهٔ د هارون زامن مخکښې راوستل او څهٔ وينه يې د هغوئ د ښى غوږُونو په نرمو ځايونو، د هغوئ د ښى
لاسونو په غټو ګوتو او د هغوئ د ښى پښو په غټو ګوتو پورې ولګوله. بيا موسىٰ هغه پاتې شوې وينه د قربانګاه په څلورو
واړو طرفونو باندې وشيندله. ۲۵ هغهٔ وازګه، لم، هغه ټوله وازګه چې په دننى اندامونو پرته وى، د اينې ښهٔ حِصه،
پښتورګى سره د هغه وازګې چې ورباندې پرته وى او ښے پتُون واخستلو. ۲۶ بيا هغهٔ د پتيرې روټۍ د ټوکرى نه يوه روټۍ
واخستله کومه چې مالِک خُدائ ته وقف شوې وه، يوه غوړه روټۍ او يوه نرۍ روټۍ راواخستله او د وازګې او د ښى پتُون
دپاسه يې کېښودله. ۲۷ هغهٔ دا هر څهٔ د هارون او د هغهٔ د زامنو په لاسونو کښې کېښودل، نو هغوئ دا د يوې خاص تُحفې
په توګه مالِک خُدائ ته پېش کړل. ۲۸ موسىٰ دا هر څهٔ د هغوئ نه واخستل او په قربانګاه باندې يې، د سوزېدونکې نذرانې
دپاسه، د مقررولو نذرانې په توګه وسوزول. دا په اور سوزېدونکې نذرانه وه او د دې بوئ په مالِک خُدائ ښهٔ ولګېدو. ۲۹
بيا موسىٰ هغه سينه واخستله او مالِک خُدائ ته يې د يوې خاص تُحفې په توګه پېش کړه. دا د موسىٰ د مقررولو په ګډ کښې
حِصه وه. موسىٰ هر څهٔ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۳۰ موسىٰ د سر غوړولو څهٔ تېل او
څهٔ وينه د قربانګاه نه واخستله او په هارون او د هغهٔ په زامنو او د هغوئ په جامو يې وشيندله. داسې هغهٔ هغوئ او د
هغوئ جامې مالِک خُدائ ته مخصوصې کړې. ۳۱ موسىٰ هارون او د هغهٔ زامنو ته وفرمائيل، ”دا غوښه د مالِک خُدائ د
حضور خېمې خولې ته يوسئ، وې يشوئ او د هغې روټۍ سره يې وخورئ کومه چې د مقررولو نذرانې په ټوکرى کښې ده،
هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے دے. ۳۲ کومه غوښه يا روټۍ چې پاتې وى نو هغه وسوزوئ. ۳۳ اووهٔ
ورځې به تاسو د خېمې د دروازې خولې نه نهٔ ځئ، چې ستاسو د مقررولو رسمونه پوره شوى نهٔ وى. ۳۴ چې نن مونږ څهٔ
وکړل نو مالِک خُدائ مونږ له د دې کولو حُکم راکړے دے، چې ستاسو د ګناه کفاره ادا کړُو. ۳۵ تاسو به د مقدسې
خېمې د دروازې په خولهٔ کښې اووهٔ شپې او ورځې پاتې کېږئ، هغه کار به کوئ د کوم چې مالِک خُدائ حُکم کړے دے.
کهٔ تاسو داسې ونهٔ کړئ نو مړهٔ به شئ. ځکه چې دا هغه څهٔ دى د کوم چې مالِک خُدائ ما له حُکم راکړے دے.“ ۳۶ نو
هارون او د هغهٔ زامنو هغه هر څهٔ وکړل لکه څنګه چې مالِک خُدائ د موسىٰ په ذريعه حُکم ورکړے وو.

حضرت هارون قربانۍ پېش کول

۹ ۱ د مقررولو د رسمونو نه پس په اتمه ورځ، هارون، د هغهٔ زامن او د بنى اِسرائيلو مشران موسىٰ راوغوښتل. ۲
هغهٔ هارون ته وفرمائيل، ”يو سخے او يو ګډ روان کړه چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وى او مالِک خُدائ ته يې پېش کړه،
سخے د ګناه د نذرانې دپاره دے او ګډ د سوزېدونکې نذرانې دپاره دے. ۳ بيا اِسرائيلو ته ووايه چې د ګناه د نذرانې دپاره
يو چېلے، د يو کال سخے او د يو کال ګډُورے بوځى چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وى، دا به د سوزېدونکې نذرانې دپاره وى،
۴ او يو غوَيے او يو ګډ به د سلامتۍ د نذرانې دپاره وى. هغوئ به دا مالِک خُدائ ته قربانى کړى، د غلې نذرانه به هم وى
چې تېل ورسره ګډ وى. هغوئ به خامخا داسې کوى ځکه چې مالِک خُدائ به نن هغوئ ته څرګندېږى.“ ۵ هغوئ هر څهٔ
د مقدسې خېمې مخې ته راوړل چې څنګه موسىٰ حُکم کړے وو او د مالِک خُدائ د عبادت دپاره ټول قوم هلته راغونډ شو.
۶ موسىٰ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ تاسو له حُکم درکړے دے چې دا هر څهٔ وکړئ، نو چې د هغهٔ د حضور جلال تاسو ته
ښکاره شى.“ ۷ بيا هغهٔ هارون ته وفرمائيل، ”قربانګاه ته لاړ شه او د ګناه نذرانه او سوزېدونکې نذرانه پېش کړه چې ستا

او د خلقو دپاره کفاره ادا شی. د خلقو دپاره نذرانه پېش کړه او د هغوئ دپاره کفاره ادا کړه، هم هغه شان چې څنګه مالِک
خُدائ حُکم کړے دے.“ ٨ هارون قربان‌ګاه ته لاړو او د خپل ځان دپاره يې يو سخے د ګناه د نذرانې په توګه حلال کړو.
٩ د هغۀ زامنو وينه راوړه او هغۀ خپله ګوته په دې کښې ډُوبه کړه، لړه يې د قربان‌ګاه په ښکرو پورې ولګوه او پاتې شوې
وينه يې د قربان‌ګاه په بېخ کښې توئ کړه. ١٠ بيا هغۀ د ګناه د نذرانې نه وازګه، پښتورګی او د اينې ښۀ حِصه په قربان‌ګاه
باندې وسوزول، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم ورکړے وو. ١١ خو هغۀ غوښه او څرمن د کېمپ نه
بهر وسوزوله. ١٢ هغه څناور يې حلال کړو کوم چې د هغۀ د خپلې سوزېدونکې نذرانې دپاره وو. د هغۀ زامنو هغۀ له وينه
راوړه، نو هغۀ د قربان‌ګاه په څلورو واړو طرفونو باندې وشيندله. ١٣ بيا هغوئ هغۀ له د سوزېدونکې نذرانې يوه يوه حِصه
سره د سر ورکړه او هغۀ دا په قربان‌ګاه باندې وسوزول. ١٤ بيا هغۀ دننی اندامونه او پِتُونان ووينځل او په قربان‌ګاه باندې
يې د پاتې شوې سوزېدونکې نذرانې دپاسه وسوزول. ١٥ د هغې نه پس، هغۀ د خلقو نذرانې پېش کړې. چېلے يې بوتلو کوم
چې د خلقو د ګناه دپاره پېش کولے شو، حلال او پېش يې کړو، هم هغه شان چې څنګه يې د خپلې ګناه دپاره پېش کړے
وو. ١٦ هغۀ د سوزېدونکې نذرانې دپاره څناور هم راوستلو او د اصُولو په مطابق يې پېش کړو. ١٧ هغۀ د غلې نذرانه پېش
کړه، هغۀ يو موټے اوړۀ واخستل او په قربان‌ګاه باندې يې وسوزول. دا د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې نه علاوه وه. ١٨
هغۀ غوَيے او ګډ د خلقو دپاره د سلامتۍ نذرانې په توګه حلال کړل. د هغۀ زامنو هغۀ له وينه راوړه او هغۀ د قربان‌ګاه په
څلورو واړو طرفونو باندې واچوله. ١٩ هارون د غوَيي او ګډ د وازګې والا حِصې واخستلې، ٢٠ د هغه څناورو په سينو
يې دپاسه کېښودلې او هر څۀ يې قربان‌ګاه ته راوړل. هغۀ وازګه په قربان‌ګاه باندې وسوزوله ٢١ او هغه سينې او ښے پِتُون
يې مالِک خُدائ ته د اِمامانو دپاره د خاص تُحفې په توګه پېش کړې، څنګه چې موسیٰ حُکم کړے وو. ٢٢ چې کله هارون
ټولې قربانۍ ختمې کړې، هغۀ خپل لاسونه د خلقو طرف ته اوږدۀ کړل او د هغوئ دپاره يې برکت وغوښتو او بيا راکوز شو.
٢٣ موسیٰ او هارون د مالِک خُدائ مقدسې خېمې ته دننه لاړل او چې راووتل، نو د خلقو دپاره يې برکت وغوښتلو او د
مالِک خُدائ جلال ټولو خلقو ته څرګند شو. ٢٤ ناڅاپه مالِک خُدائ اور راولېږلو او دې اور په قربان‌ګاه باندې د وازګې
والا حِصې او سوزېدونکې نذرانه پوره وسوزوله. چې خلقو دا وليدل، نو هغوئ ټولو چغې کړې او سجده يې وکړه.

د دوو اِمامانو وژلے کېدل

١٠ ١ نو د هارون زامنو ندب او ابيهُو، هر يو خپل مجمر واخستلو او ژوندی سکارۀ يې په کښې واچول، خوشبوئی يې
ورباندې واچوله او دا يې مالِک خُدائ ته پېش کړل. خو دا اور خُدائ پاک ته قبول نۀ وو، ځکه چې مالِک خُدائ هغوئ له د
دې د پېش کولو حُکم نۀ وو ورکړے. ٢ نو ناڅاپه مالِک خُدائ اور راولېږلو او دې اور هلته د مالِک خُدائ په حضور
کښې هغوئ وسوزول او مړۀ شول. ٣ بيا موسیٰ هارون ته وفرمائيل، ”د مالِک خُدائ مطلب دا وو کله چې هغۀ وفرمائيل،
هر څوک چې زما خِدمت کوی هغوئ دې خامخا زما د پاکوالی عزت کوی، زۀ به خپلو خلقو ته خپل جلال څرګند کړم.“
خو هارون غلے پاتې شو. ٤ موسیٰ ميسائيل او الصفن، د عُزی‌ابل زامن راوغوښتل، عُزی‌ابل د هارون ترۀ وو او موسیٰ
هغوئ ته وفرمائيل، ”دلته راشئ او د خپل ترۀ د زامنو مړی د مقدسې خېمې نه يوسئ او د کېمپ نه بهر يې کېږدئ.“ ٥ نو
هغوئ راغلل او مړی يې د جامو نه ونيول او د خېمو نه بهر يې يوړل، هم هغه شان چې څنګه موسیٰ حُکم ورکړے وو. ٦
بيا موسیٰ هارون او د هغۀ زامنو اِلیعزر او اِتمر ته وفرمائيل، ”خپل وېښتۀ ببر مۀ ساتئ او نۀ چې خپلې جامې وشلوئ چې
ښکاره کړئ چې په غم غمژن يئ. کۀ تاسو داسې وکړل، نو مړۀ به شئ. او مالِک خُدائ به ټول قوم ته په قهر شی. خو نورو
بنی اِسرائيلو ته اجازت دے چې په دې غم غمژن شی کوم مرګ چې د مالِک خُدائ د اور په وجه شوے دے. ٧ د

مقدسې خېمې د دروازې د خولې نه مۀ ځئ ګني مړۀ به شئ، ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ په تېلو غوړ کړے شوی يئ.“ نو
هغوئ هم هغه شان وکړل چې څنګه موسیٰ فرمائيلی وُو.

د اِمامانو دپاره اصُول

٨ نو مالِک خُدائ هارون ته وفرمائيل، ٩ ”د ميو يا د شرابو څښلو نه پس تۀ او ستا زامن زما د حضور مقدسې خېمې
ته مۀ راځئ، کۀ تاسو داسې وکړل، نو مړۀ به شئ. دا قانون د هميشه دپاره دے چې ستاسو ټول اولاد به پرې عمل کوی.
١٠ تاسو خامخا د هغه څيزونو په مينځ کښې فرق کوئ څۀ چې د خُدائ پاک دی يا څۀ چې د عام استعمال دپاره دی او د
هغه څيزونو په مينځ کښې چې کوم پاک دی او کوم ناپاک دی. ١١ تاسو بنی اِسرائيلو ته هغه ټول قانون وښايئ کوم چې ما
د موسیٰ په ذريعه درکړے دے.“ ١٢ موسیٰ هارون او د هغۀ دوه پاتې شوو زامنو، اِلیعزر او اِتمر ته وفرمائيل، ”د غلې هغه
نذرانه واخلئ کومه چې مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانې نه پاتې شوې ده، پتيره روټۍ د دې سره پخه کړئ او د
قربانګاه په خوا کښې يې وخورئ، ځکه چې دا نذرانه ډېره مقدسه ده. ١٣ دا په مقدس ځائ کښې وخورئ، دا مالِک
خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانه کښې ستا او ستا د زامنو حِصه ده. دا هغه څۀ دی چې مالِک خُدائ ما ته حُکم کړے
دے. ١٤ خو تاسو او ستاسو خاندان هغه سينه او پټُون خوړلے شئ کوم چې د اِمامانو دپاره مالِک خُدائ ته د خاص
تُحفې او خاص برخې په توګه پېش کېږی. دا تاسو په يو پاک ځائ کښې خوړلے شئ. دا نذرانې تاسو او ستاسو بچو له د
بنی اِسرائيلو د سلامتۍ د نذرانو د برخې نه درکړے شوې دی چې ستاسو شی. ١٥ هغه پټُون او سينه به په هغه وخت
راوړے شی چې کله وازګه په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کېږی. دا برخې به هميشه دپاره ستاسو
او ستاسو د بچو وی، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے دے.“ ١٦ موسیٰ د ګناه نذرانې د چېلی په حقله
تپوس وکړو او خبر شو چې هغه خو سوزولے شوے دے. په دې باندې هغه اِلیعزر او اِتمر ته په قهر شو او پوښتنه يې
وکړه چې، ١٧ ”د ګناه نذرانه تاسو په مقدس ځائ کښې ولې ونۀ خوړله؟ دا ډېره مقدسه ده او دا مالِک خُدائ تاسو له د
دې دپاره درکړې ده چې د کفارې ادا کولو په ذريعه د مالِک خُدائ په نظر کښې د قوم ګناهونه لرې شی. ١٨ چې د دې
وينه مقدسې خېمې ته وړلے شوې نۀ وې، نو تاسو له په کار وُو چې هغه قربانی مو هلته خوړلے، چې څنګه ما حُکم
درکړے وو.“ ١٩ هارون په جواب کښې وفرمائيل، ”کۀ ما د ګناه نذرانه خوړلې وے، نو مالِک خُدائ به قبوله کړې وے
څۀ؟ خلقو نن په خپله د ګناه نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کړه او هغوئ خپله سوزېدونکې نذرانه هم راوړه، خو بيا هم دا
مصيبتونه ما ته راپېښ شول.“ ٢٠ چې کله موسیٰ دا واورېدل، نو د هغۀ تسلی وشوه.

حلال او حرام ځناور

11 ١ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته دا اصُول وښودل ٢ کوم چې د بنی اِسرائيلو دپاره وُو. تاسو په زمکه
ګرځېدونکے هر هغه ځناور خوړلے شئ ٣ چې د هغې د پښو سومونه په مينځ ببل وی او بيا بيا شخوند وهی، ۴-۶خو
تاسو دا ځناور مۀ خورئ، يعنې اوښ، ځنګلی سوه، يا عامه سوه. دا به ناپاک ګڼلے شی، دا بيا بيا شخوند وهی، خو د دې
سومونه يې په مينځ ببل نۀ دی. ٧ خنزير مۀ خورئ. دا به خامخا ناپاک ګڼلے شی، د دې د پښو نوکونه په مينځ ببل وی،
خو بيا بيا شخوند نۀ وهی. ٨ دا ځناور مۀ خورئ يا چې مړۀ وی نو لاس به هم نۀ وروړئ، دا ناپاک دی. ٩ تاسو هغه
هر قِسم کبان خوړلے شئ کوم چې وزر او په څرمن پترې لری، ١٠ خو داسې د اوبو بل هر يو څيز چې وزر او په څرمن
پترې نۀ لری هغه نۀ شئ خوړلے. ١١ داسې څيزونه به ستاسو دپاره حرام وی. تاسو به هيڅکله هم د دې غوښه نۀ خورئ

یا کۀ مړۀ وی نو لاس به هم نۀ وروړئ. ۱۲ تاسو هر هغه څيز مۀ خورئ کوم چې په اوبو کښې اوسيږی او وزر او په
څرمن پترى نۀ لرى. ۱۳-۱۹دا هغه مارغان دى چې تاسو به ترې نه کرکه کوئ چې تاسو يې ونۀ خورئ ځکه چې دا حرام
دى، شاهين، ګونګا، باز، شهباز، باښه، ګنجى، کارغۀ، شترمرغ، ايلئ، زانې، ډينګ، ماهى خور مارغۀ، سمندرى بطحه،
ملاچرچک يا ښاپيرک. ۲۰الوتونکى حشرات ناپاک دى، تاسو د دې نه کرکه وکړئ، ۲۱خو بغېر د هغې نه چې په پښو ګرځى
او ټوپونه وهى. ۲۲تاسو کېږې، د قحطئ مُلخان او نور مُلخان خوړلے شئ. ۲۳خو نور ټول واړۀ څيزونه چې وزر لرى او په
زمکه باندې په پښو ګرځى دا به ستاسو دپاره حرام وى. ۲۴-۲۸دا ځناور ستاسو دپاره ناپاک دى، هر څوک چې دې مړو
ځناورو ته لاس وروړى نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وى يعنې ټول نوکونه لرونکى ځناور، خو د هغې نه بغېر چې نوکونه
يې په مينځ بېل وى او بيا بيا شخوند وهى، او ټول څلور پښې لرونکى ځناور چې پنجې لرى. چې دا ځناور مړۀ وى او هر
څوک ورله لاس وروړى يا يې يوسى، نو هغه به خامخا خپلې جامې وينځى، خو هغه به بيا هم تر ماښامه پورې ناپاک وى.
۲۹-۳۰ړنده مږه، عامه مږه، منږکان او سمسېره، کربوړے او هر قِسم چرمښکى به خامخا ناپاک ګڼلے شى. ۳۱دا ستاسو
دپاره ناپاک دى. چې دا مړۀ وى او هر څوک چې لاس وروړى نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وى. ۳۲او يا کۀ دا مړۀ وى
او په څۀ څيز باندې وغورزيږى، نو هغه به ناپاک وى. هغه څيز کۀ د لرګى نه جوړ وى، کپړه، څرمن، يا بوجى وى، کۀ هر
څيز دپاره هم استعماليږى. هغه څيز به په اوبو کښې غوپه کړے شى، خو دا به بيا هم تر ماښامه پورې ناپاک وى. ۳۳کۀ دا
مړۀ شوى ځناور د خاورو په لوښى کښې وغورزيږى، په هغې کښې چې هر څۀ وى نو هغه به ناپاک وى، نو تاسو هغه
لوښے مات کړئ. ۳۴هر هغه خوراک کوم چې په عامه توګه خوړلے شى، خو کۀ په دې خوراک باندې د هغه لوښى نه اوبۀ
توئ کړے شوې وى، نو هغه خوراک به ناپاک وى او په داسې لوښى کښې چې د څښلو څۀ هم وى نو هغه به ناپاک وى.
۳۵کۀ دا مړۀ شوى ځناور په هر څۀ باندې راوغورزيږى نو هغه به ناپاک وى، کۀ هغه د خټې نغرے وى يا د پخلى لوښے
وى نو ماتولے به شى، ۳۶خو چينه يا ډيګئ به پاکه وى، خو کۀ بل هر څوک دې مړو ځناورو له لاس وروړى نو هغه به
ناپاک وى. ۳۷کۀ دا په هغه تخم باندې وغورزيږى کوم چې کَرلے کيږى، نو تخم به پاک وى. ۳۸خو کۀ تخم په اوبو کښې
پستولے شى او دا قِسم مړ ځناور ورباندې راوغورزيږى، نو تخم به ناپاک وى. ۳۹کۀ يو حلال ځناور مړ شى، کۀ هر څوک
ورله لاس وروړى نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وى. ۴۰کۀ هر څوک د دې ځناور څۀ غوښه وخورى، نو هغه به خامخا
خپلې جامې وينځى، خو هغه به بيا هم تر ماښامه پورې ناپاک وى، هر څوک چې دا مړۀ ځناور يوسى نو هغه به خامخا
خپلې جامې ووينځى، خو هغه به بيا هم تر ماښامه پورې ناپاک وى. ۴۱تاسو هغه ټول ځناور مۀ خورئ کوم چې په زمکه
باندې ګرځى، ۴۲لکه چې په خېټه باندې، يا په څلورو پښو باندې او يا په ډېرو پښو ګرځى. ۴۳د دې په خوړلو باندې خپل
ځانونه مۀ ناپاکه کوئ. ۴۴زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم او تاسو خپل ځانونه پاک او مقدس ساتئ، ځکه چې زۀ
مقدس يم. ۴۵زۀ مالِک خُدائ يم چا چې تاسو د مِصر مُلک نه راوويستلئ چې زۀ ستاسو خُدائ پاک يم، تاسو خامخا
مقدس اوسئ، ځکه چې زۀ مقدس يم. ۴۶نو دا د ځناورو او مارغانو په حقله قانون دے، د هغه هر ژوندى څيز په حقله چې
په اوبو کښې اوسيږى او چې په زمکه ګرځى. ۴۷چې تاسو د پاک او ناپاک او د حلال او حرام په مينځ کښې فرق وکړئ.

د ماشوم د پيدا کېدو نه پس د ښځې پاکوالے

۱۲ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته دا اصُول وښودل ۲ کوم چې د بنى اِسرائيلو دپاره دى. د يو زوئ پيدا کېدو نه پس
ښځه تر اووۀ ورځو پورې ناپاکه وى، هم هغه شان چې څنګه د مياشتنۍ بيمارۍ په دوران کښې ناپاکه وى. ۳ په اتمه ورځ
به ماشوم سنت کړے شى. ۴ نو ښځه دې درې ديرش ورځې نور هم انتظار کوى، ترڅو چې هغه پاکه شى. نو په دې

دوران کښې به هغه هيڅ پاک څيز له لاس نۀ وروړی او نۀ به مقدسې خېمې ته ورننوځی چې تر څو پورې هغه پاکه شوې نۀ وی. ۵ د يوې لور پېدا کېدو نه پس ښځه تر څوارلسو ورځو پورې هم هغه شان ناپاکه وی، چې څنګه د مياشتنۍ بيمارۍ په دوران کښې ناپاکه وی. او د پوره پاکېدو دپاره به هغه شپږ شپېتۀ ورځې نور هم انتظار کوی. ۶ چې کله د هغې د ناپاکوالی وخت ختم شی نو هغه پاکه شی، کۀ د هغې زوئ يا لور پېدا شوې وی، نو هغه به اِمام ته د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې خولې ته د يو کال ګډُورے د سوزېدونکې نذرانې دپاره او يوه کونتره يا يوه ګوګوشتکه د ګناه د نذرانې دپاره راوړی. ۷ اِمام به د هغې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کړی او د هغې د ناپاکۍ د لرې کولو دپاره به کفاره ادا کړی او د وينې د بهېدو نه به هغه پاکه شی. دا هغه اصُول دی چې يوه ښځه به يې د هلک يا د جينۍ د پېدا کېدو نه پس ضرور کوی.
۸ کۀ هغه ښځه يو ګډُورے نۀ شی اخستلے، نو هغه به يوه د کُرکوړو جوړه يا د کونترو دوه بچې راوړی، يوه به د سوزېدونکې نذرانې دپاره وی او بله د ګناه د نذرانې دپاره وی او اِمام به د هغې د ناپاکۍ لرې کولو دپاره کفاره ادا کړی او هغه به پاکه شی.

د څرمنې د بيمارۍ په حقله قانون

۱۳ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته دا اصُول وښودل. ۲ کۀ د چا په څرمن زخم وی يا پړسوب يا دانه وی چې د دې دا يره وی چې د دې نه به لکه د جذام بيماری جوړه شی، نو هغه به د هارون د خاندان اِمام ته راوستلے شی.
۳ اِمام به زخم وګوری او کۀ په دې کښې وېښتۀ سپين شوی وی او زخم د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب ښکارېدو، نو دا د جذام بيماری ده او اِمام به اِعلان وکړی چې دا کس ناپاکه دے. ۴ خو کۀ زخم سپين وی او د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب نۀ ښکاری او وېښتۀ هم سپين شوی نۀ وی، نو اِمام به هغه د اووۀ ورځو دپاره د نورو نه جدا وساتی. ۵ اِمام به په اوومه ورځ هغه بيا وګوری او کۀ د هغۀ په خيال کښې زخم هم هغه شان ښکاری او خور شوے نۀ وی، نو هغه به يې د نورو اووۀ ورځو دپاره جدا وساتی. ۶ اِمام به په اوومه ورځ هغه بيا وګوری او کۀ زخم اوچ شوے وی او خور شوے نۀ وی، نو هغه به اِعلان وکړی چې دا کس پاک دے، دا بس صِرف زخم دے. نو هغه کس دې خپلې جامې ووينځی او هغه به پاک شی.
۷ خو کۀ د اِمام د کتلو نه پس زخم خورېږی او اِمام اِعلان کړے وی چې دا پاک دے نو هغه به خامخا د اِمام په مخکښې بيا حاضرېږی. ۸ اِمام به هغه بيا وګوری او کۀ دا خور شوے وی، نو اِمام به اِعلان وکړی چې هغه ناپاک دے، دا د جذام بيماری ده. ۹ کۀ د چا د جذام بيماری وی، نو اِمام له به راوستلے شی، ۱۰ اِمام به دے وګوری. کۀ د هغۀ په څرمن زخم سپين وی کوم چې وېښتۀ سپينوی او د پيپ نه ډک وی، ۱۱ دا د جذام يوه بيماری ده چې د ډېر وخت نه ده. اِمام به اِعلان وکړی چې دا ناپاک دے، د هغۀ د نورو نه د جدا کولو ضرورت نشته، ځکه چې هغه په ښکاره ناپاکه دے.
۱۲ کۀ د جذام بيماری خورېږی او هغه کس يې د سر نه تر پښو پورې پټ کړے وی، کوم ځايونه چې اِمام ته ښکاری، ۱۳ نو اِمام به هغه بيا وګوری. کۀ هغۀ ته پته ولګی چې دا بيماری د هغۀ د ټول وجود نه ختمه شوې ده، نو هغه به اِعلان وکړی چې دا پاک دے. کۀ دې بيمارۍ سره د هغۀ ټول وجود سپين شوے وی، نو هغه پاک دے. ۱۴ خو چې د کوم وخت نه کولاو زخم ښکاره شی، نو هغه به ناپاک وی. ۱۵ کله چې اِمام دا کولاو زخم وګوری، نو هغه به اِعلان وکړی چې دا ناپاک دے. د کولاو زخم مطلب دا دے چې دا د جذام بيماری ده او هغه کس ناپاک دے. ۱۶ خو چې کله زخم روغ شی او بيا سپين شی، نو هغه کس به اِمام له لاړ شی، ۱۷ هغه به يې بيا وګوری. کۀ زخم سپين شوے وی، نو هغه پاک دے او اِمام به اِعلان وکړی چې دا پاک دے. ۱۸ کۀ په يو کس دانه وی چې روغه شوی وی ۱۹ او کۀ د دې نه پس پړسوب يا سور بخن يا سپين بخن داغ راښکاره شی چرته چې دانه وه، نو هغه به دا اِمام ته وښائی. ۲۰ اِمام به هغه وګوری او کۀ دانه د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه ښکاری او وېښتۀ په کښې سپين شوی وی، نو هغه به اِعلان وکړی چې دا ناپاکه دے. دا د جذام

بیماری ده چې په دانه کښې شروع شوې ده. ۲۱ خو کهٔ اِمام دا وګورى او پته ورته ولګى چې په دې کښې وېښتهٔ سپين
شوى نهٔ دى او دا د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه نهٔ وى، خو چې دا اوچه شوې وى، نو اِمام به هغه اووهٔ ورځې د نورو نه جدا
کړى. ۲۲ کهٔ داغ خور شى، نو اِمام به اِعلان وکړى چې هغه ناپاکه دے، دا د بيمارۍ يوه نښه ده. ۲۳ خو کهٔ دا په خپل
ځائ کښې ايسار شى او خور نهٔ شى، نو دا د داغې نه پاتې شوې نښه ده او اِمام به اِعلان وکړى چې دا کس پاک دے. ۲۴
کهٔ يو کس سوزېدلے وى، کهٔ دا کچه غوښه سپينه يا سره بخنه سپينه شى، ۲۵ اِمام به هغه وګورى. کهٔ په دانه کښې
وېښتهٔ سپين شوى وى او دا د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه ښکارى، دا د جذام بيمارى ده چې د سوزېدو په وجه شروع شوې
ده او اِمام به اِعلان وکړى چې دا ناپاک دے. ۲۶ خو کهٔ په دې کښې وېښتهٔ سپين شوى نهٔ وى او د ګېرچاپېره څرمنې نه
ډُوبه نهٔ وى، خو چې اوچه شوې وى، نو اِمام به هغه تر اووهٔ ورځو پورې د نورو نه جدا کړى. ۲۷ اِمام به هغه په اوومه
ورځ بيا وګورى او کهٔ دا خورېږى، نو دا د جذام بيمارى ده او اِمام به اِعلان وکړى چې دا ناپاک دے. ۲۸ خو کهٔ داغ په
خپل ځائ ايسار شى او خور نهٔ شى او اوچ شى، نو دا د جذام بيمارى نهٔ ده. اِمام به اِعلان وکړى چې دا پاک دے، ځکه
چې داسې تش د سوزېدلى ځائ نښه وى. ۲۹ کله چې د يو سړى يا ښځې په سر يا زنه باندې زخم وى، ۳۰ اِمام به دا
وګورى. کهٔ چرې د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب ښکارى او وېښتهٔ په کښې زېړ بخن او نرى ښکارى، نو دا د جذام بيمارى ده
او هغه به اِعلان وکړى چې دا کس ناپاک دے. ۳۱ کهٔ چرې اِمام هغه وګورى، کهٔ زخم د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب نهٔ
ښکارى، خو تر اوسه پورې په کښې تور وېښتهٔ نهٔ وى نو هغه به دا د اووهٔ ورځو دپاره د نورو نه جدا کړى. ۳۲ اِمام به په
اوومه ورځ هغه زخم بيا وګورى او کهٔ دا خور شوے نهٔ وى او په دې کښې زېړ بخن وېښتهٔ نهٔ وى او د ګېرچاپېره څرمنې نه
ډُوب نهٔ ښکارى، ۳۳ نو هغه کس به د زخم د ځائ نه بغېر نور سر کل کړى. اِمام به يې بيا د نورو اووهٔ ورځو دپاره جدا
کړى. ۳۴ په اوومه ورځ به بيا اِمام هغه زخم وګورى او کهٔ دا خور شوے نهٔ وى او د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب نهٔ
ښکارى، نو هغه به اِعلان وکړى چې دا پاک دے. هغه کس به خپلې جامې ووينځى او هغه به پاک شى. ۳۵ خو چې کله
هغه اِعلان وکړى چې دا پاک دے او د هغې نه پس زخم خور شى، ۳۶ اِمام به هغه بيا وګورى. کهٔ زخم خور شوے وى، نو
هغهٔ ته ضرورت نشته چې زېړ بخن وېښتهٔ وګورى، هغه کس ښکاره ناپاک دے. ۳۷ خو کهٔ د اِمام په خيال کښې زخم
خور شوے نهٔ وى او تور وېښتهٔ په کښې شوى وى، نو زخم روغ شوے دے او اِمام به اِعلان وکړى چې هغه پاک دے. ۳۸
چې کله د يو سړى يا ښځې په څرمن سپينې داغې وى، ۳۹ اِمام به هغه کس وګورى. کهٔ داغونه اوچ او سپين وى، نو دا بس
صِرف يوه ګرمکه ده چې په څرمن باندې راختلې ده، هغه کس پاک دے. ۴۰-۴۱ کهٔ د يو سړى مخکښېنى يا وروستنى د
سر وېښتهٔ غورزېدلى وى، نو د دې په وجه هغه نهٔ ناپاکه کېږى. ۴۲ خو چې کوم ځائ ګنجے وى کهٔ په هغې باندې سپين
يا سور بخن سپين زخم ښکاره شى، نو دا د جذام بيمارى ده. ۴۳ اِمام به هغه وګورى او کهٔ زخم سور بخن سپين وى، ۴۴
نو اِمام به اِعلان وکړى چې هغه ناپاک دے، ځکه چې د هغهٔ په سر باندې د جذام بيمارى ده. ۴۵ د کوم کس چې د جذام
بيمارى وى نو هغه به خامخا شلېدلې جامې اغوندى، خپل وېښتهٔ به بېر پرېږدى، خولهٔ او پوزه دې پټه کړى او چغې دې
وهى، "زهٔ ناپاک يم، زهٔ ناپاک يم." ۴۶ چې تر کومې پورې د هغهٔ دا بيمارى وى نو هغه به ناپاک وى او هغه به د خېمو نه
بهر، د نورو نه لرې اوسېږى.

په جامو او څرمن کښې د ناپاکۍ قانون

۴۷-۴۸ چې کله په کپړو د وروستوالى پشم ولګى، کهٔ هغه د وړۍ يا د کتان وى يا کهٔ په څرمن باندې وى يا په داسې څهٔ
څيز باندې هم وى چې د څرمنې نه جوړ وى، ۴۹ کهٔ دا پشم شين بخن يا سور بخن وى، دا يو خورېدونکے پشم دے او دا
به خامخا اِمام ته ښودلے شى. ۵۰ اِمام به يې وګورى او هغه څيز به تر اووهٔ ورځو پورې جدا کېږدى. ۵۱ هغه به دا په

اوومه ورځ بيا وګورى او که پشم پرې خور شوے وى، نو هغه څيز ناپاک دے. (۵۲) اِمام به دا وسوزوى، ځکه چې دا يو خوريدونکے پشم دے کوم چې به خامخا په اور ختمولے شى. (۵۳) خو، که هغه دا وګورى او اِمام ته پته ولګى چې پشم په هغه څيز باندې خور شوے نۀ دے، (۵۴) هغه به حُکم وکړى چې دا دې ووينځلے شى او د نورو اووۀ ورځو دپاره دې جدا وساتى. (۵۵) بيا به هغه دا وګورى او که پشم خپل رنګ نۀ وى بدل کړے او خور شوے هم نۀ وى، دا بيا هم ناپاک دے، خرابتيا که د دې مخې ته وى يا شا ته وى تاسو هغه څيز وسوزوئ. (۵۶) خو چې بيا يې وګورى، چې پشم اوچ شوے وى، نو هغه دې د هغه کپړې يا څرمنې نه خرابه شوې حِصه وشلوى. (۵۷) که پشم بيا راڅرګند شى او خوريږى، نو د دې مالِک به دا څيز وسوزوى. (۵۸) که هغه دا څيز ووينځى او داغونه ورک شى، هغه به دا بيا ووينځى او دا به پاک شى. (۵۹) نو دا قانون په کپړه د پشم په حقله دے، که هغه پشم په وړى يا په لټه وى، يا د لټې يا د وړى په کپړه وى، يا د څرمنې جوړ شوى څيز باندې وى، نو د دې په بنياد به فېصله کولے شى چې دا پاک دى او که ناپاک دى.

د څرمنې د بيمارو نه پس پاکوالے

۱۴ (۱) بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل (۲) دا اصُول د هغه کس د پاکوالى دپاره دى چې د جذام د بيمارۍ نه روغ شوے وى. چې په کومه ورځ اِعلان وشى چې هغه پاک دے، نو هغه به اِمام له بوتلے شى، (۳) او اِمام به هغه د خېمو نه بهر بوځى او وبه يې ګورى. که هغه کس روغ شوے وى، (۴) نو اِمام به حُکم وکړى چې دوه حلال مارغان دې د دِيار د لرګى د يوې ټُکړې سره، يو د تک سور تار او د وېلنى بوټى سره راوړلے شى. (۵) بيا به اِمام حُکم وکړى چې يو مارغۀ دې د خاورې لوښى دپاسه حلال کړے شى چې د چينې تازه اوبۀ په کښې وى. (۶) هغه به ژوندے مارغۀ د دِيار د لرګى، د تک سور تار او د وېلنى سره، د هغۀ مارغۀ په وينه کښې ډُوب کړى کوم چې حلال شوے وى. (۷) هغه به اووۀ ځله هغه وينه په هغه سړى باندې وشيندى کوم چې د جذام د بيمارۍ نه پاکولے شى او بيا به هغه اِعلان وکړى چې دا کس پاک دے. هغه به ژوندے مارغۀ آزاد کړى چې په هوا کښې والوځى. (۸) هغه کس به خپلې جامې ووينځى، ټول وېښتۀ به کل کړى او غسل به وکړى، نو پاک به شى. بيا هغه خېمو ته تلے شى، خو هغه به اووۀ ورځې د خپلې خېمې نه بهر اوسيږى. (۹) په اوومه ورځ به هغه بيا خپل سر، ږيره، وروځې او د بدن نور ټول وېښتۀ کل کړى، هغه به خپلې جامې ووينځى او غسل به وکړى، نو هغه به پاک شى. (۱۰) په اتمه ورځ به هغه دوه ګډُورى او يوه ګډورۍ چې د يو کال وى او هيڅ عېب په کښې نۀ وى، درې کلو اوړۀ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وى او د ليټر درېمه حِصه د زيتُونو تېل دې راوړى. (۱۱) اِمام به هغه کس او دا نذرانې د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې د دروازې خولې ته يوسى. (۱۲) بيا به اِمام يو ګډُورے او د تېلو د ليټر درېمه حِصه يوسى او دا به د ګناه د تاوان د نذرانې په توګه پېش کړى. هغه به دا د اِمام دپاره مالِک خُدائ ته د خاص نذرانې په توګه پېش کړى. (۱۳) هغه به ګډُورے په هغه مقدس ځائ کښې حلال کړى چرته چې د ګناه نذرانې او د سوزېدونکې نذرانې دپاره ځناور حلالولے شى. دا ځکه چې د ګناه د تاوان نذرانه، د ګناه د نذرانې په شان د اِمام ده او ډېره مقدسه ده. (۱۴) اِمام به د ګډُورى لږه وينه واخلى او د هغه کس د ښى غوږ په نرم ځائ پورې، د هغۀ د ښى لاس په غټې ګوتې پورې او د هغۀ د ښى پښې په غټې ګوتې پورې دې ولګوى د کوم کس چې اِعلان کيږى چې دا پاک دے. (۱۵) اِمام به د زيتُونو لږ تېل واخلى او د خپل ګس لاس په تلى کښې به يې واچوى، (۱۶) د خپل ښى لاس ګوته به په دې کښې ډُوبه کړى او لږ به هلته د مالِک خُدائ په حضور کښې اووۀ ځله وشيندى. (۱۷) هغه به څۀ تېل چې د هغۀ د لاس په تلى کښې دى او څۀ د ګډُورى وينه واخلى او د هغه کس د ښى غوږ په نرم ځائ پورې، د هغۀ د ښى لاس په غټې ګوتې پورې او د هغۀ د ښى پښې په غټې ګوتې پورې ولګوى چې د کوم کس اِعلان کيږى چې دا پاک دے. (۱۸) د هغۀ د لاس په تلى کښې چې کوم پاتې

شوی تېل دی هغه به د دې کس په سر باندې ولګوی. نو د هغهٔ د پاکوالی کفاره به ادا کړی. ۱۹ بیا به اِمام د ګناه نذرانه
پېش کړی او د پاکوالی کفاره به ادا کړی. د هغې نه پس، هغه به د سوزېدونکې نذرانې دپاره څناور حلال کړی ۲۰ او دا به
د غلې نذرانې سره په قربانګاه باندې پېش کړی. نو اِمام به د پاکوالی کفاره ادا کړی او هغه کس به پاک شی. ۲۱ کهٔ هغه
غریب وی او نور څهٔ نهٔ شی اخستلے، نو د هغهٔ د پاکوالی د کفارې ادا کولو دپاره دې هغه یو ګډُورے د ګناه د تاوان د
نذرانې په توګه پېش کړی، دا به مالِک خُدائ ته د اِمام دپاره یوه خاص تُحفه وی. هغه به صِرف یو کلو اوړهٔ چې د زیتُونو
تېل ورسره ګډ وی، دا د غلې د نذرانې دپاره او د لیټر درېمه حِصه د زیتُونو تېل راوړی. ۲۲ هغه به دوه ګوګوشتکې یا دوه
کونترې هم راوړی، یوه د ګناه نذرانې دپاره او یوه به د سوزېدونکې نذرانې دپاره وی. ۲۳ د هغهٔ د پاکوالی په اتمه ورځ به
هغه دا د مقدسې خېمې د دروازې په خولهٔ کښې اِمامانو له راوړی. ۲۴ اِمام به ګډُورے او د زیتُونو تېل واخلی او مالِک
خُدائ ته به یې د یوې خاص تُحفې په توګه د اِمام دپاره پېش کړی. ۲۵ هغه به ګډُورے حلال کړی او د دې څهٔ وینه به
واخلی او د هغه کس د ښی غوږ په نرم ځائ پورې، د ښی لاس په غټې ګوتې پورې او د هغهٔ د ښی پښې په غټې ګوتې پورې
ولګوی. ۲۶ اِمام به لږ تېل د خپل ګس لاس په تلی کښې واچوی ۲۷ او د خپل ښی لاس د یوې ګوتې سره به څهٔ تېل د
مالِک خُدائ په حضور کښې اووهٔ ځله وشیندی. ۲۸ هغه به څهٔ تېل هم په هغه ځایونو پورې ولګوی چې څنګه یې وینه
لګولې وه، د هغهٔ د ښی غوږ په نرم ځائ پورې، د هغهٔ د ښی لاس په غټې ګوتې پورې، او د هغهٔ د ښی پښې په غټې ګوتې
پورې. ۲۹ د هغهٔ په تلی کښې چې کوم پاتې شوی تېل دی هغه دې د هغه کس په سر واچوی او داسې به د پاکوالی کفاره
ادا کړی. ۳۰ بیا به هغه یوه ګوګوشتکه یا کونتره پېش کړی، ۳۱ دا به د ګناه د نذرانې په توګه او هغه بله د غلې د نذرانې
سره، د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړی. نو اِمام به د مالِک خُدائ په حضور کښې د هغه کس د پاکوالی کفاره ادا
کړی. ۳۲ دا قانون د هغه چا دپاره دے چې د جذام بیماری لری خو د خپل پاکوالی دپاره عامې نذرانې نهٔ شی اخستلے.

په کورونو کښې د وروستوالی پشم

۳۳ بیا مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائیل ۳۴-۳۵ او د هغه کورونو په حقله دا اصُول یې ورته وښودل چې
خورېدونکی پشم په حقله وی. (دا اصُول د بنی اِسرائیلو دپاره وُو چې کله هغوئ د کنعان مُلک ته ننوتلی وے نو د هغې نه
پس به پرې عمل کېدلے، کوم مُلک چې مالِک خُدائ هغوئ له ورکولو چې خپل یې شی.) کهٔ چا ته پته ولګی چې مالِک
خُدائ د هغهٔ په کور پشم راوستے دے، نو هغه به خامخا ځی او د دې په حقله به اِمام ته وائی. ۳۶ نو چې کله اِمام پشم
لیدلو له هلته ورځی نو هغه به حُکم وکړی چې هر څهٔ دې د هغه کور نه بهر وویستلے شی، هسې نه چې د هغه کور ټول
سامان ناپاکه اِعلان کړے شی. نو د دې نه وروسته دې اِمام کور ته ورشی ۳۷ او پشم به وګوری. کهٔ په دې کښې شین
بخن یا سور بخن داغونه وی چې دېوال خرابوی، ۳۸ اِمام به د هغه کور نه لاړ شی او اووهٔ ورځې به یې بند وساتی. ۳۹ په
اوومه ورځ به هغه واپس راشی او بیا به یې وګوری. کهٔ پشم خور شوے وی، ۴۰ هغه به حُکم وکړی چې هغه کاڼی دې لرې
کړے شی چې په کومو باندې پشم ښکاری او د ښار نه بهر په یو ناپاک ځائ کښې دې وغورزولے شی. ۴۱ بیا دې هغه
دننه ټول دېوالونه وتراشی او هغه راغورزېدلې خاوره دې د ښار نه بهر یو ناپاک ځائ ته یوړے شی. ۴۲ چې کوم کاڼی لرې
کړے شوی وی نو د هغې په ځائ دې نور استعمال کړے شی او دېوالونه دې په نوې خټه باندې لېو کړے شی. ۴۳ د کاڼو
د لرې کولو او دېوالونو د تراشلو او لېولو نه پس کهٔ بیا په هغه کور کښې پشم راښکاره شی، ۴۴ نو اِمام به لاړ شی او وبه
یې ګوری. کهٔ پشم خور شوے وی، نو کور ناپاک دے. ۴۵ هغه کور دې خامخا وران کړے شی او د دې کاڼی، لرګی او د
دې ټولې خاورې دې د ښار نه بهر یو ناپاک ځائ ته یوړے شی. ۴۶ هر څوک چې هغه کور ته دننه لاړ شی کله چې هغه
تاله وی نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۴۷ هر څوک چې په دې کور کښې څملی یا په کښې خوراک وکړی نو

خامخا به خپلې جامې وينځى. ﴿۴۸﴾ کهٔ کله اِمام د دې کتلو له راشى او د کور د بيا لېولو نه پس پشم راڅرګند شوے نهٔ وى،
نو هغه به اِعلان وکړى چې کور پاک دے، ځکه چې پشم ورک شوے دے. ﴿۴۹﴾ د کور د پاکولو دپاره، هغه به دوه مارغان،
د دِيار لرګے، يو تک سور تار او د وېلنې يوه څانګه واخلى. ﴿۵۰﴾ هغه به يو مارغهٔ د خټې يو لوښى دپاسه حلال کړى چې د
چينې تازه اوبهٔ په کښې وى. ﴿۵۱﴾ بيا به هغه د دِيار لرګے، د وېلنې څانګه، تک سور تار او هغه ژوندے مارغهٔ واخلى او دا
به د هغه حلال شوى مارغهٔ په وينه کښې او په تازه اوبو کښې ډُوب کړى. او دا وينه او اوبهٔ دې په کور باندې اووهٔ ځله
وشيندى. ﴿۵۲﴾ نو هغه به دا کور د مارغهٔ د وينې په ذريعه، د تازه اوبو او ژوندى مارغهٔ، د دِيار لرګى، د وېلنې او د سور تار
سره پاک کړى. ﴿۵۳﴾ بيا به هغه ژوندے مارغهٔ آزاد کړى چې د ښار نه بهر په هوا کښې والوځى. نو داسې هغه به د کور د
پاکوالى دپاره کفاره ادا کړى او دا به پاک شى. ﴿۵۴﴾ دا قانون د جذام بيمارئ او خارښت په حقله دے، ﴿۵۵﴾-﴿۵۶﴾ د زخمونو،
پړسوب، يا دانو، او يا په جامو يا کورونو کښې د پشم په حقله دے. ﴿۵۷﴾ کهٔ يو څيز پاک يا ناپاک وى نو په دې قانون به
فېصله کولے شى.

د بدن ناپاکوالے

۱۵ ﴿۱﴾ بيا مالِک خُدائ موسىٰ او هارون ته دا اصُول وښودل ﴿۲﴾ کوم چې د بنى اِسرائيلو دپاره دى. کهٔ د سړى د ذکر
نه څهٔ اوبهٔ ووځى، نو هغه اوبهٔ ناپاکې دى، ﴿۳﴾ کهٔ د هغهٔ د ذکر نه اوبهٔ روانې وى يا بند وى نو هغه ناپاک وى. ﴿۴﴾ چې په
کومه بستره هغه څملاستلے وى يا په بل څهٔ باندې ناست وى نو هغه به هم ناپاک وى. ﴿۵﴾ هر څوک چې د هغهٔ بسترې له
لاس وروړى ﴿۶﴾ يا په هر څهٔ باندې کښېنى په کوم باندې چې هغه سړے ناست وى نو هغه به جامې ووينځى او غسل به
وکړى او تر ماښامه پورې به ناپاک وى. ﴿۷﴾ کهٔ څوک هغه سړى له لاس وروړى چې د کوم نه اوبهٔ ځى نو هغه به خامخا
خپلې جامې ووينځى او غسل به وکړى او تر ماښامه پورې به ناپاکه وى. ﴿۸﴾ چې د کوم سړى د ذکر نه اوبهٔ ځى کهٔ هغه په
يو پاک کس توکانړې اوتُوکى، نو هغه کس به خامخا جامې ووينځى او غسل به وکړى او تر ماښامه پورې به ناپاک وى. ﴿۹﴾
په کوم زين چې هغه سړے کښېنى چې د کوم سړى د ذکر نه چې اوبهٔ ځى نو هغه زين به ناپاک وى. ﴿۱۰﴾ هر څوک چې هر
هغه څيز له ګوتې وروړى چې په کوم باندې هغه سړے ناست وى نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وى. کهٔ څوک هر هغه
څيز يوسى چې په کوم باندې هغه سړے ناست وى نو هغه به خامخا خپلې جامې ووينځى او غسل به وکړى او تر ماښامه
پورې به ناپاک وى. ﴿۱۱﴾ د کوم سړى د ذکر نه چې اوبهٔ ځى کهٔ هغهٔ خپل لاسونه نهٔ وى وينځلى او چا له ګوتې وروړى، نو
هغه کس به خامخا خپلې جامې ووينځى او غسل به وکړى، خو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وى. ﴿۱۲﴾ هغه سړے کهٔ د
خټو لوښى له لاس وروړى نو دا به ماتولے شى او کهٔ د لرګى لوښى له لاس وروړى نو خامخا به وينځلے شى. ﴿۱۳﴾ د کوم
سړى چې د ذکر نه اوبهٔ ځى او هغه روغ شى نو د هغې نه پس، هغه به خامخا اووهٔ ورځې اِنتظار کوى او بيا به خپلې جامې
ووينځى او د چينې په تازه اوبو کښې به غسل وکړى او هغه به پاک شى. ﴿۱۴﴾ په اتمه ورځ به هغه دوه ګوګوشتکې يا دوه
کونترې د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې د دروازې خولې ته يوسى او اِمام له به يې ورکړى. ﴿۱۵﴾ او اِمام به د دې نه
يوه د ګناه د نذرانې په توګه او بله د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړى، چې د هغه سړى د پاکوالى کفاره ادا کړى. ﴿۱۶﴾
کله چې د يو سړى نه منى ووځى، نو هغه به خامخا خپل ټول بدن ووينځى او هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وى. ﴿۱۷﴾ هر
څيز چې د کپړې يا څرمنې نه جوړ وى او منىورباندې پرېوځى نو خامخا به وينځلے شى او تر ماښامه پورې به ناپاک
وى. ﴿۱۸﴾ د سړى او ښځې د کوروالى کولو نه پس به خامخا دواړه غسل کوى او هغوئ به تر ماښامه پورې ناپاک وى. ﴿۱۹﴾
چې کله د يوې ښځې مياشتنى بيمارى وى، نو هغه به اووهٔ ورځې ناپاکه وى. هر څوک چې هغې له لاس وروړى نو هغه به تر

ماښامه پورې ناپاک وی. ۲۰ د میاشتنۍ بیمارۍ په دوران کښې چې هغه په هر څيز باندې کښېنی یا څملی نو دا به ناپاک
وی. ۲۱-۲۳ هر څوک چې د هغې بسترې یا هر هغه څيز له لاس وروړی چې په کوم باندې هغه ناسته وی نو هغه به خامخا
خپلې جامې ووینځی او غسل به وکړی او تر ماښامه پورې به ناپاک وی. ۲۴ کهٔ یو سړے د هغې سره په داسې وخت کښې
څملی چې میاشتنۍ بیماری یې وی، نو هغه د هغې د ناپاکۍ په وجه ناپاک دے او اووهٔ ورځې به ناپاک وی او هغه بستره هم
ناپاکه ده په کومه باندې چې هغه څملی. ۲۵ کهٔ د یوې ښځې د میاشتنۍ بیمارۍ نه بغیر هم د ډېرو ورځو پورې وینه بهیږی
یا د میاشتنۍ بیمارۍ د ورځو نه اخوا هم د هغې نه وینه جاری وی، نو تر کومې پورې چې ترې نه وینه بهیږی هغه ناپاکه ده،
لکه چې څنګه د میاشتنۍ بیمارۍ په وخت کښې وی. ۲۶ په دې دوران کښې چې هغه په کومه بستره څملی او په څهٔ څيز
باندې کښېنی نو دا ناپاک دی. ۲۷ هر څوک چې دې څيزونو له لاس وروړی نو هغه ناپاک دے او خامخا به خپلې جامې
ووینځی او غسل به وکړی، هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۲۸ چې د هغې نه وینه بهېدل بند شی نو هغه به خامخا اووهٔ
ورځې اِنتظار کوی او بیا به هغه پاکه شی. ۲۹ په اتمه ورځ به هغه دوه ګوګوشتکې یا دوه کونترې د مالِک خُدائ د مقدسې
خېمې د دروازې په خولهٔ کښې اِمام له یوسی. ۳۰ اِمام به د دې نه یوه د ګناه د نذرانې په توګه او بله د سوزېدونکې نذرانې
په توګه پېش کړی، نو د هغې دپاره به د پاکوالی کفاره ادا کړی. ۳۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې بنی اِسرائیلو له
خبردارے ورکړه چې څوک ناپاک وی هغه به لرې اوسیږی، نو د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې بې‌عزتی به نهٔ کیږی،
کومه چې د خېمو په مینځ کښې ده. کهٔ هغوئ بې‌عزتی وکړه، نو مرهٔ به شی. ۳۲ دا اصُول د هغه سړی په حقله دی چې د
ذکر نه یې اوبهٔ یا منی څی، ۳۳ دا د داسې ښځې په حقله دی چې د هغې میاشتنۍ بیماری وی، یا د یو سړی په حقله چې د
یوې ښځې سره څملی کومه چې ناپاکه وی.

د معافۍ لویه ورځ

۱۶ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته د هارون د دوو زامنو د مرګ نه پس وفرمائیل چې کله هغوئ مالِک خُدائ ته هغه اور
پېش کړو کوم چې خُدائ پاک ته قبول نهٔ وو. ۲ مالِک خُدائ وفرمائیل، ”خپل ورور هارون ته ووایه چې هغه به صِرف په
مناسب وخت د پردې شا ته زیات مقدس ځائ ته ننوځی، ځکه چې زهٔ به هلته په وریځ کښې د لوظ صندوق د کفارې تخت
دپاسه راښکاره کېږم. کهٔ هغهٔ نافرمانی وکړه، نو هغه به ووژلے شی. ۳ هغه زیات مقدس ځائ ته د هغې نه پس
داخلېدلے شی چې یو سخے د ګناه د نذرانې دپاره او یو ګډ د سوزېدونکې نذرانې دپاره راولی.“ ۴ بیا مالِک خُدائ دا
اصُول وښودل. زیات مقدس ځائ ته ننوتلو نه مخکښې دې هارون خامخا غسل وکړی او د اِمامانو لِباس دې واغوندی، د
کتان چُوغه او جانګی، پټئ او پټکے. ۵ د بنی اِسرائیلو قوم به هارون له د ګناه د نذرانې دپاره دوه چېلی او یو ګډ د
سوزېدونکې نذرانې دپاره ورکړی. ۶ هغه به یو غوَیے د نذرانې په توګه پېش کړی چې د هغهٔ د خپلې ګناه او د هغهٔ د
خاندان کفاره ادا شی. ۷ بیا به هغه دوه چېلی د مالِک خُدائ د مقدسې خېمې د دروازې خولې ته بوځی. ۸ هلته به هغه
پچه واچوی، دوه تیرې به راواخلی، په یوه باندې به ”مالِک خُدائ دپاره“ نښه واچوی او په بله به ”عزازیل دپاره“ نښه
واچوی. ۹ هارون به هغه چېلے حلال کړی چې د مالِک خُدائ دپاره د پچې په ذریعه خوښ کړے شوے وی او د ګناه د
نذرانې په توګه به یې پېش کړی. ۱۰ چې کوم چېلے د عزازیل دپاره خوښ کړے شوے وی هغه به مالِک خُدائ ته ژوندے
پېش کیږی او په بیابان کښې به عزازیل ته وشړلے شی، چې د خلقو د ګناه کفاره ادا شی. ۱۱ چې کله هارون غوَیے د
خپلې ګناه او د خپل خاندان د ګناه دپاره د نذرانې په توګه قربانی کړی، ۱۲ هغه به دوه موټې ښه خوشبوئی او د قربانګاه
نه یو مجمر د بلو سکارو واخلی او زیات مقدس ځائ ته به یې دننه راوړی. ۱۳ هغه به هلته د مالِک خُدائ په حضور کښې

خوشبوئی په اور باندې واچوی او د خوشبوئی لوګے به د لوظ صندوق د کفارې تخت پټ کړی نو هغه به دا ونۀ ګوری او مړ به نۀ شی. ۱۴ هغه به د غوَیی لږه وینه واخلی او د خپلې ګوتې سره به يې د صندوق د کفارې تخت نمرخاتۀ طرف ته وشيندی او بيا به لږه د لوظ صندوق د کفارې تخت په مخکښې اووۀ ځله وشيندی. ۱۵ د هغې نه پس، هغه به چېلے د خلقو دپاره د ګناه د نذرانې په توګه حلال کړی، وينه به يې زيات مقدس ځائ ته راوړی، د صندوق د کفارې په تخت او په مخکښې به يې وشيندی، هم هغه شان چې څنګه يې د غوَيی د وينې سره کړی وُو. ۱۶ نو په دې کولو سره به هغه د زيات مقدس ځائ د پاکوالی کفاره ادا کړی چې د بنی اِسرائيلو د ناپاکئ او د ټولو ګناهونو نه پاک شی. هغه به د مقدسې خېمې دپاره خامخا داسې وکړی، ځکه چې هغه د کېمپ په مينځ کښې ولاړه ده، کوم ځائ چې ناپاک دے. ۱۷ د هارون د پاکوالی کفاره ادا کولو دپاره زيات مقدس ځائ ته ننوتلو نه واخله د هغۀ د بهر راوتلو پورې، هلته به په خېمه کښې هيڅ څوک نۀ وی. چې په کوم وخت هغه د ځان، د خپل خاندان او د ټول قوم دپاره کفاره ادا کوی، ۱۸ بيا به هغه خامخا د سوزېدونکې نذرانو دپاره بهر قربان‌ګاه ته لاړ شی او پاکه به يې کړی. هغه به لږه د غوَيی وينه او لږه د چېلی وينه واخلی او د قربان‌ګاه په ټولو ښکرونو پورې دې ولګوی. ۱۹ هغه دې د خپلې ګوتې سره لږه وينه اووۀ ځله په قربان‌ګاه باندې وشيندی. نو دا به د بنی اِسرائيلو د ګناهونو نه پاکه کړی او مقدسه به يې کړی.

د ګناهونو د کفارې چېلے

۲۰ چې کله هارون د زيات مقدس ځائ، د مالِک خُدائ د حضور د ټولې مقدسې خېمې او د قربان‌ګاه د پاکوالی کفاره ادا کول ختم کړی، نو هغه به مالِک خُدائ ته هغه ژوندے چېلے پېش کړی چې د عزازيل دپاره خوښ شوے وو. ۲۱ خپل دواړه لاسونه به د چېلی په سر کېږدی او د ټولو بدو عملونو، ګناهونو او بنی اِسرائيلو د سرکشو اِقرار به وکړی او دا به د چېلی په سر واچوی. بيا به يو مقرر شوے سړے دا چېلے بيابان ته بوځی. ۲۲ چېلے به د ځان سره د هغوئ ټول ګناهونه په بيابان کښې يوې غېرابادې علاقې ته يوسی. ۲۳ نو بيا به هارون مقدسې خېمې ته ننوځی، زيات مقدس ځائ ته د ننوتلو نه مخکښې هغۀ چې کوم د اِمامانو د کتان لِباس اغوستے وو نو هغه به وباسی او هلته به يې پرېږدی. ۲۴ هغه به په يو مقدس ځائ کښې غسل وکړی او خپلې جامې به واغوندی. د هغې نه پس، هغه به بهر لاړ شی او د خپلو ګناهونو او د خلقو ګناهونو لرې کولو کفارې دپاره به سوزېدونکې نذرانه پېش کړی. ۲۵ د څناور وازګه به په قربان‌ګاه باندې وسوزوی چې د ګناه د نذرانې دپاره ده. ۲۶ کوم سړی چې دا چېلے په بيابان کښې عزازيل له بوتلے وی نو کېمپ ته واپس راتلو نه مخکښې هغه به خپلې جامې ووينځی او غسل به وکړی. ۲۷ کوم غوَيے او چېلے چې د ګناه د نذرانې دپاره استعمال شوی وُو چې وينه يې د ګناه د کفارې ادا کولو دپاره زيات مقدس ځائ ته راوړلے شوې وه، دا به د کېمپ نه بهر وړلے شی او سوزولے به شی. څرمن، غوښه او کولمې هر څۀ به سوزولے شی. ۲۸ څوک چې دا وسوزوی نو کېمپ ته واپس راتلو نه مخکښې هغه به خپلې جامې ووينځی او غسل به وکړی.

د کفارې ورځ لمانځل

۲۹ دا اصُول به د همېشه دپاره وی. د اوومې مياشتې په لسمه ورځ اِسرائيليان او د هغوئ سره مهاجر خلق به خامخا روژه نيسی او هيڅ کار به نۀ کوی. ۳۰ په هغه ورځ به د هغوئ د ټولو ګناهونو نه د پاکوالی کفاره ادا شی او هغوئ به پاک شی. ۳۱ چې په کومه ورځ باندې هغوئ روژه نيسی او کار نۀ کوی نو هغه به يوه ډېره مقدسه ورځ وی. دا اصُول به د همېشه دپاره وی. ۳۲ کوم مشر اِمام چې د پلار په ځائ مقرر شوے وی، هغه به د پاکوالی کفاره ادا کړی. هغه به د اِمامانو د

کتان لِباس واغوندی (۳۳) او د زیات مقدس ځائ، د مالِک خُدائ د حضور ټولې مقدسې خېمې، قربان‌ګاه، د اِمامانو او د
ټول قوم د پاکوالی کفاره به ادا کړی. (۳۴) دا اصُول به د همېشه دپاره وی. په کال کښې یو ځل به خامخا د اِسرائیلو د ټولې
ګناه نه د پاکوالی دپاره کفاره ادا کیږی. نو موسیٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو.

د وینې خوړل حرام دی

۱۷ (۱) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو چې (۲) هارون د هغهٔ زامنو او ټولو اِسرائیلو ته دا اصُول وښائی. (۳)-
(۴) کهٔ یو اِسرائیلے کس یو غوَیے، یو ګډُورے، یا یو چېلے مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه د مالِک خُدائ د حضور
مقدسې خېمې د دروازې خولې نه بغېر په هر ځائ کښې حلال کړی نو هغهٔ به قانون مات کړے وی. هغهٔ وینه توئ کړې ده
او هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. (۵) د دې حُکم مطلب دا دے چې اِسرائیلو کوم څناور په کولاو مېدان
کښې حلالول نو هغوئ به هغه مالِک خُدائ ته راولی. هغوئ به دا د مقدسې خېمې د دروازې په خولهٔ کښې اِمام له راولی او
د سلامتیٰ د نذرانو په توګه به یې حلالوی. (۶) اِمام به هغه وینه د مقدسې خېمې د دروازې په خولهٔ کښې د قربان‌ګاه په
طرفونو باندې وشیندی او د خوشبوئی جوړېدو دپاره دې وازګه وسوزوی، په مالِک خُدائ باندې دا خوشبو ښهٔ لګی. (۷)
اِسرائیلیان دې د مالِک خُدائ سره نوره بې‌وفائی نهٔ کوی چې خپل څناور د چېلو په شان ښکارېدونکو پیریانو ته قربانی
کړی. اِسرائیل به په راتلونکی ټولو وختونو کښې دا اصُول خامخا منی. (۸) یو اِسرائیلے یا د پردی مُلک هر یو کس چې د
هغوئ سره اوسیږی چې هغه یوه سوزېدونکې نذرانه یا بله څهٔ قربانی پېش کوی (۹) او د مقدسې خېمې د دروازې خولې ته
یې مالِک خُدائ ته د پېش کولو دپاره رانهٔ وړی نو هغه کس به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. (۱۰) هر یو
اِسرائیلے یا د بل مُلک کس چې د هغوئ سره اوسیږی کهٔ هغه غوښه خوری چې وینه لا په کښې وی، نو مالِک خُدائ به د
هغهٔ خِلاف شی او هغه به نور د هغهٔ د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. (۱۱) د هر ژوندی خیز ژوند په وینه کښې دے او دا ځکه مالِک
خُدائ حُکم کړے دے چې ټوله وینه به په قربان‌ګاه توئ کړے شی چې د خلقو د ګناه کفاره ادا شی، دا وینه ده چې د
ګناهونو کفاره ادا کوی. (۱۲) دا ځکه مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته فرمائیلی دی چې نهٔ به هغوئ او نهٔ به د هغوئ سره
مهاجر هغه غوښه خوری چې وینه لا په کښې وی. (۱۳) هر یو اِسرائیلے یا د پردی مُلک کس چې د هغوئ سره اوسیږی کهٔ
د یو څناور یا مارغهٔ ښکار وکړی کوم چې حلال وی، نو هغه به خامخا د دې وینه په زمکه توئ کړی او په خاوره به یې پټه
کړی. (۱۴) د هر ژوندی خیز ژوند په وینه کښې دے، نو دا ځکه مالِک خُدائ اِسرائیلو ته فرمائیلی دی چې هغوئ به هغه
غوښه نهٔ خوری چې وینه لا په کښې وی خو کهٔ چا وخوړله نو هغه به نور د هغهٔ د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. (۱۵) هر څوک، کهٔ
هغه اِسرائیلے وی یا د پردی مُلک کس، کهٔ هغهٔ د یو داسې څناور غوښه وخوړله چې هغه په خپل مرګ مړ وی یا ځنګلی
څناورو وژلے وی نو هغه به خامخا خپلې جامې ووینځی، غسل به وکړی او تر ماښامه پورې به هغه ناپاک وی خو بیا به
پاک شی. (۱۶) کهٔ هغهٔ داسې ونهٔ کړل، نو هغهٔ ته به د خپلو بدو سزا مِلاو شی.

ناروا جنسی تعلقات

۱۸ (۱) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، (۲) ”بنی اِسرائیلو ته ووایه چې، زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. (۳)
تاسو هغه شان کارونه مهٔ کوئ څنګه چې د مِصر د مُلک خلقو کول، چرته چې تاسو اوسېدلئ او تاسو هغه شان کار هم مهٔ
کوئ څنګه چې د کنعان خلق یې کوی، چرته چې زهٔ تاسو بوځم. (۴) تاسو به زما حُکمونه منئ او زما په قانون به عمل

کوئ. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. (۵) تاسو زما په شریعت او حُکمونو عمل کوئ، هر څوک چې پرې عمل
کوی نو هغوئ به د دې په سبب پائی. زۀ مالِک خُدائ یم. (۶) هيڅ څوک دې د خپلوانو سره زنا نۀ کوی. زۀ مالِک خُدائ
یم. (۷) د خپلې مور سره زنا کولو په وجه د خپل پلار سپکاوے مۀ کوئ، هغه ستاسو مور ده. د خپلې مور سره به هيڅکله
داسې غلط کار نۀ کوئ. (۸) د خپل پلار د نورو ښځو سره زنا مۀ کوئ، دا ستاسو د پلار سپکاوے دے. (۹) د خپلې سکه
یا ناسکه خور سره زنا مۀ کوئ، کۀ هغه ستاسو په کور کښې لویه شوې وی یا په بل ځائ کښې. (۱۰) د خپلې نمسئ سره
زنا مۀ کوئ، د هغې سپکاوے ستاسو خپل سپکاوے دے. (۱۱) د خپلې ناسکه خور سره زنا مۀ کوئ، ځکه چې هغه ستاسو
خور ده. (۱۲)-(۱۳) د خپلې ترور سره زنا مۀ کوئ، ځکه چې هغه ستاسو د پلار یا د مور وینه ده. (۱۴) د خپل ترۀ د ښځې
سره د زنا کولو په وجه د هغۀ سپکاوے مۀ کوئ، ځکه چې هغه ستاسو د ترۀ ښځه ده. (۱۵) د خپلې اِنږور سره زنا مۀ کوئ،
هغه ستاسو د زوئ ښځه ده. (۱۶) د خپلې ورندارې سره زنا مۀ کوئ، دا ستاسو د خپل ورور سپکاوے دے. (۱۷) چې تاسو
د یوې ښځې سره څملئ نو د هغې د لور یا د هغې د نمسئ سره هم زنا مۀ کوئ، ځکه چې هغوئ ستاسو خپلوانې دی، دا به
یو بد عمل وی. (۱۸) د خپلې ښینې سره وادۀ مۀ کوئ چې کله د هغې خور یعنې ستاسو ښځه ژوندئ وی. (۱۹) چې کله د
یوې ښځې میاشتنئ بیماری وی نو د هغې سره مۀ څملئ ځکه چې هغه ناپاکه وی. (۲۰) د بل سړی د ښځې سره مۀ څملئ، د
هغې په وجه به تاسو ناپاک شئ. (۲۱) د خپل اولاد یو کس هم د مولک بُت دپاره مۀ ورکوئ چې د هغۀ په عبادت کښې
استعمال شی ځکه چې په داسې کولو سره د خپل خُدائ پاک د نوم سپکاوے کوئ. زۀ مالِک خُدائ یم. (۲۲) یو نر دې هم د
بل نر کس سره جنسی تعلقات نۀ ساتی، دا یو بد عمل دے. (۲۳) یو نر دې د یو ځناور سره زنا کولو په وجه خپل ځان نۀ
ناپاک کوی، یا یوه ښځه دې د یو ځناور سره د زنا کولو کوشش نۀ کوی، دا یو ګنده عمل دے. (۲۴) د دې عملونو په وجه
خپل ځانونه مۀ ناپاکه کوئ، ځکه چې غېرو قومونو داسې خپل ځانونه ناپاک کړل، هغه غېرقومونه چې مالِک خُدائ به یې
ستاسو نه مخکښې وشړی. (۲۵) د هغوئ عملونو هغه مُلک ناپاک کړو او مالِک خُدائ هغه مُلک له سزا ورکړه چې خپل
اوسېدونکی وشړی. (۲۶)-(۲۷) هغوئ دا ټول حرام کارونه وکړل او هغه مُلک یې ناپاک کړو، خو چې تاسو داسې ونۀ کړئ.
کۀ هغه اِسرائیلے وی یا د پردی مُلک کس چې ستاسو سره اوسېږی، نو تاسو ټول به د مالِک خُدائ په قانون او حُکمونو
عمل کوئ، (۲۸) نو هغه مُلک به تاسو نۀ شړی، لکه چې څنګه یې غېرقومونه وشړل کوم چې ستاسو نه مخکښې هلته
اوسېدل. (۲۹) تاسو ته پته ده چې هر څوک دا حرام کارونه وکړی نو هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے.“ (۳۰)
او مالِک خُدائ وفرمائیل، ”زۀ چې کوم حُکمونه درکړم په هغې عمل کوئ او د هغه خلقو په رِواجونو پسې مۀ ځئ کوم چې
ستاسو نه مخکښې په هغه مُلک کښې اوسېدل، او د هغه غلطو کارونو کولو په وجه خپل ځانونه مۀ ناپاکه کوئ. زۀ مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم.“

اخلاقی او مذهبی قانون

۱۹ (۱) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، (۲) ”د اِسرائیلو قوم ته ووایه، مقدس اوسئ، ځکه چې زۀ مالِک
خُدائ، ستاسو خُدائ پاک مقدس یم. (۳) ستاسو هر یو کس دې د خپل مور او پلار عزت کوی او د سبت ورځ مانځئ،
چې څنګه ما حُکم درکړے دے. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. (۴) زما نه مۀ اوړئ او د بُتانو عبادت مۀ کوئ،
مجسمې مۀ جوړَوئ او مۀ یې عبادت کوئ. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. (۵) کله چې تاسو د سلامتئ نذرانې
دپاره یو ځناور حلالوئ، ما چې کوم اصُول درته ښودلی دی د هغې خیال ساتئ او زۀ به هغه نذرانه قبلوم. (۶) چې په کومه
ورځ ځناور حلال شی غوښه به یې هم په هغه ورځ یا وریسې ورځ باندې خوړلے شی. څۀ غوښه چې د دریمې ورځې پورې

پاتې وی نو هغه به خامخا سوزولے شی، ۷ ځکه چې دا ناپاکه ده او کهٔ څوک دا وخوری، نو زهٔ به هغه نذرانه قبوله نهٔ
کړم. ۸ هر څوک چې دا وخوری نو ګناه به د هغهٔ په غاړه وی ځکه چې د هغه څهٔ سپکاوے یې کړے دے چې مالِک
خُدائ ته وقف وُو، نو هغه به نور زما د خلقو نهٔ شی ګڼلے. ۹ کله چې تاسو د خپلو پټو فصل رېبئ، نو فصل د پټو تر
غاړو پورې مهٔ رېبئ او چې کوم وَږی د لَو نه پاتې وی نو د هغې رېبلو له واپس مهٔ ورځئ. ۱۰ خپلو د انګورو باغونو ته
واپس مهٔ ورځئ چې هغه انګور راټول کړئ کوم چې پاتې شوی وی یا غورزېدلی وی، دا غریبانانو او مسافرو ته پرېږدئ. زهٔ
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. ۱۱ غلا مهٔ کوئ، دروغ مهٔ وایئ او یو بل مهٔ دوکه کوئ. ۱۲ زما په نوم د دروغو قسم
مهٔ خورئ چې ستاسو د دې د پوره کولو اراده نهٔ وی، دا به زما د نوم سپکاوے وی. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم.
۱۳ خپل ګاونډی مهٔ دوکه کوئ او د هغهٔ نه غلا مهٔ کوئ. د یو مزدور مزدوری تر سحره پورې مهٔ ایساروئ. ۱۴ یو کُوڼ
کس ته ښېرې مهٔ کوئ او د یو ړوند په مخکښې داسې څهٔ څیز مهٔ ږدئ چې په هغې باندې ټینډک وخوری. زما نه یرېږئ، زهٔ
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. ۱۵ د عدالت په فیصلو کښې د بې‌اِنصافۍ نه کار مهٔ اخلئ، چې د یو غریب طرفداری
وکړئ یا د مالدار کس نه یرېږئ، د خپل ګاونډی سره اِنصاف کوئ. ۱۶ د هیچا په حقله دروغ مهٔ خوروئ او کله چې د چا
د ژوند مقدمه وی، کهٔ هغه ستاسو د ګواهۍ په وجه بچ کېدے شی نو ګواهی ورکړئ. زهٔ مالِک خُدائ یم. ۱۷ د نورو خِلاف
په زړهٔ کښې کینه مهٔ ساتئ، د هغوئ سره خپل اختلافات ختم کړئ، نو چې د هغوئ په وجه ګناهګار نهٔ شئ. ۱۸ د هیچا نه
بدل مهٔ اخلئ یا د چا سره په زړهٔ کښې کینه مهٔ ساتئ، د خپل ګاونډی سره د خپل ځان په شان مینه ساتئ. زهٔ مالِک خُدائ
یم. ۱۹ زما په حُکمونو عمل کوئ. مختلف قِسمه ځناور مهٔ پرېږدئ چې یو بل مال کړی. په یو پټی کښې دوه قِسمه تخم مهٔ
کَرئ. د دوه قِسمه تار نه جوړې شوې جامې مهٔ اغوندئ. ۲۰ کهٔ یوه وینځه د یو سړی منلے شوی دویمه ښځه وی خو چې
لا اخستے شوې نهٔ وی چې آزاده شی، نو کهٔ یو بل سړے د هغې سره څملی، هغوئ له به سزا ورکولے شی خو وژلے به نهٔ
شی، ځکه چې هغه یوه وینځه وی. ۲۱ هغه سړے به د مالِک خُدائ د مقدسې خیمې د دروازې خولې ته د ګناه د تاوان د
نذرانې په توګه یو ګډ راولی، ۲۲ او اِمام به د دې سره د پاکوالی کفاره ادا کړی چې د هغه سړی ګناه لرې شی او خُدائ
پاک به هغه معاف کړی. ۲۳ کله چې تاسو د کنعان مُلک ته ورننوځئ او د مېوې هر قِسم ونه هم وکَرئ، نو داسې وګڼئ
چې هغه مېوه د درېو کالو پورې ناپاکه ده. په دې دوران کښې به تاسو هغه نهٔ خورئ. ۲۴ په څلورم کال به ټولې مېوې ما
یعنې مالِک خُدائ ته په شکرانه کښې وقف کړئ. ۲۵ خو په پینځم کال هغه مېوې خوړے شئ. کهٔ تاسو دا هر څهٔ وکړل، نو
ستاسو ونې به زیاتې مېوې ونیسی. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. ۲۶ داسې غوښه مهٔ خورئ چې وینه لا په کښې
وی. فال مهٔ ګورئ او کوډې مهٔ کوئ. ۲۷ د خپل سر ګېرچاپېره لاندې وېښتهٔ مهٔ کلوئ او ږیره مهٔ لنډوئ. ۲۸ د مړی په
غم کښې خپل بدن مهٔ غوڅوئ او مهٔ په کښې داغونه جوړَوئ. زهٔ مالِک خُدائ یم. ۲۹ د خپلو لوڼو نه کنجرې مهٔ جوړوی
او په دې کار کولو سره د د هغوئ بې‌عزتی مهٔ کوئ، ګنې نورو معبودانو ته به ور واوړی او هغه مُلک به د بدعملۍ نه ډک
شی. ۳۰ د سبت ورځ مانئ او د هغه ځائ عزت کوئ چې چرته زما عبادت کېږی. زهٔ مالِک خُدائ یم. ۳۱ د هغه خلقو
نصیحت اورېدلو له مهٔ ورځئ چې د مړو د روحونو مشورې ورکوی. کهٔ تاسو داسې وکړل نو ناپاک به شئ. زهٔ مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. ۳۲ د بوډاګانو په مخکښې پاڅېږئ او د مشرانو عزت کوئ. زما نه یرېږئ، زهٔ مالِک خُدائ
یم. ۳۳ د هغه مسافرو سره بد سلوک مهٔ کوئ کوم چې ستاسو په مُلک کښې اوسیږی. ۳۴ د هغوئ سره د یو اِسرائیلی په
شان سلوک کوئ او د هغوئ سره د خپل ځان په شان مینه ساتئ. یاد ساتئ، تاسو هم په یو وخت کښې د مِصر په مُلک
کښې مسافر وئ. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. ۳۵ د ناپ، تول، یا د مِقدار د غلطو حسابونو لګولو په وجه هیڅ
څوک مهٔ غولوئ. ۳۶ صحیح تلې، صحیح وزنونه او صحیح ناپونه استعمالوئ. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم او
ما تاسو د مِصر مُلک نه راوویستلئ. ۳۷ زما ټول قانون او حُکمونه منئ. زهٔ مالِک خُدائ یم.“

د ګناهونو دپاره سزاګانې

۲۰ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، ۲ ”اِسرائيلو ته ووايه، کۀ ستاسو يو خپل کس يا يو مسافر چې
ستاسو سره اوسيږى هغه د خپلو ماشومانو نه يو ماشوم مولک بُت ته پيش کړى نو ټول قوم به هغه سنګسار کړى او مړ به
يې کړى. ۳ کۀ څوک د خپلو ماشومانو نه يو ماشوم مولک بُت ته ورکړى او زما مقدسه خېمه ناپاکه کړى او زما د
مقدس نوم سپکاوے وکړى، نو زۀ به ترې نه مخ واړوم او هغه به نور زما د خلقو نه نۀ شى ګڼلے. ۴ خو کۀ قوم په هغه
کس باندې ځان ناجانه کړى چې څۀ يې کړى وى او هغه ونۀ وژنى، ۵ نو زۀ به په خپله د هغه کس نه، د هغۀ د ټولې
خاندان نه او د هغه ټولو نه مخ واړوم چې زما نافرمانى وکړى او د مولک بُت عبادت وکړى. زۀ به هغوئ نور خپل خلق نه
ګڼم. ۶ کۀ څوک د هغه خلقو نصيحت اوريدلو له ورځى چې د مړو د روحونو مشورې ورکوى، نو زۀ به د هغۀ نه مخ
واړوم او زۀ به هغه نور د خپلو خلقو نه نۀ ګڼم. ۷ خپل ځانونه وقف کړئ او مقدس اوسئ، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک يم. ۸ زما قانون ومنئ، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ يم او تاسو مقدس کوم.“ ۹ مالِک خُدائ دا
اصُول وښودل. کۀ څوک خپل مور يا پلار ته ښېرې وکړى نو هغه به وژلے شى، او خُون به يې په خپله غاړه وى. ۱۰ کۀ
يو سړے د بل سړى د ښځې سره زنا وکړى نو دوئ دواړه به وژلے شى. ۱۱ کۀ يو سړے د پلار د ښځې سره څملى او د
پلار سپکاوے وکړى، نو هغه سړے او ښځه دواړه به وژلے شى. د هغوئ خُون په خپله غاړه دے. ۱۲ کۀ يو سړے د
خپلې اِنږور سره څملى، نو هغوئ دواړه دې ووژلے شى. هغوئ ډېر غلط کار کړے دے او خُون يې په خپله غاړه دے. ۱۳
کۀ يو سړے د بل سړى سره جنسى تعلقات وساتى، هغوئ يو شرمناک کار کړے دے او دواړه به ووژلے شى. د هغوئ
خُون په خپله غاړه دے. ۱۴ کۀ يو سړے يوه ښځه او د هغې مور وادۀ کړى، نو هغوئ درې واړه به په اور کښې سوزولے
شى ځکه چې هغوئ ډېر بد عمل کړے دے، ستاسو په مينځ کښې به د داسې کار اجازت نۀ وى. ۱۵ کۀ يو سړے د څناور
سره زنا وکړى، نو هغه سړے او څناور به وژلے شى. ۱۶ کۀ يوه ښځه د څناور سره د غلط کار کولو کوشش وکړى، نو
هغه او څناور به ووژلے شى. د هغوئ خُون په خپله غاړه دے. ۱۷ کۀ يو سړے د خپلې سکه يا ناسکه خور سره وادۀ
وکړى او هغوئ د يو بل سپکاوے وکړى، نو دا يو د بېشرمۍ کار دے او هغوئ دې د خپلو خلقو نه وشړلے شى، هغۀ د
خپلې خور سپکاوے کړے دے او هغوئ ته دې د خپلو بدو سزا مِلاو شى. ۱۸ کۀ يو سړے د يوې ښځې سره د هغې د
مياشتنى بيمارۍ په دوران کښې څملى، نو هغوئ دواړه به د قوم نه شړلے شى، ځکه چې هغوئ د پاکوالى په حقله اصُول
مات کړى دى. ۱۹ کۀ يو سړے د خپلې مور خور سره يا د پلار خور سره څملى، نو هغوئ ته دې خامخا د خپلو بدو سزا
مِلاو شى. ۲۰ کۀ يو سړے د خپلې ترۀ ښځې سره څملى، نو هغه د خپل ترۀ سپکاوے کوى، نو ذمه وارى به د هغوئ په
خپله غاړه وى، او بېاولاده به مرۀ شى. ۲۱ کۀ يو سړے خپله ورنداره وادۀ کړى او ورور يې ژوندے وى، نو هغوئ به
بېاولاده مرۀ شى. هغۀ يو ناپاکه کار کړے دے او هغۀ د خپل ورور سپکاوے کړے دے. ۲۲ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”زما
ټول قانون او حُکمونه ومنئ، نو داسې د کنعان مُلک نه به ونۀ شړلے شئ کوم مُلک له چې زۀ تاسو راولم. ۲۳ د هغه خلقو
په رِواجونو پسې مۀ ځئ کوم چې هلته اوسيږى، هغه غېرقومونه به ترې نه وباسم نو تاسو به هغه مُلک ته ورننوځئ. زۀ د
هغوئ د ټولو بدو عملونو په وجه د هغوئ نه کرکه کوم. ۲۴ خو ما ستاسو سره وعده کړې ده چې هغه مُلک ستاسو خپل
شى چې زرخېز او آباد وى او هغه به زۀ تاسو له درکړم. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم او ما تاسو د نورو قومونو نه
جدا کړى يئ. ۲۵ نو تاسو خامخا د حلالو او حرامو څناورو او مارغانو په مينځ کښې فرق وکړئ. حرام څناور او حرام
مارغان مۀ خورئ. ما ورته ناپاک وئيلى دى او چې تاسو دا وخورئ نو ناپاک به شئ. ۲۶ تاسو به مقدس شئ او صِرف
زما به شئ، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ يم او زۀ مقدس يم. ما تاسو د نورو قومونو نه جدا کړى يئ چې تاسو صِرف زما

اوسئ. (٢٧) هر يو سړے يا ښځه چې د مړو يا د پيريانو مشورې ورکوی هغه دې سنګسار کړے شی چې مړۀ شی، ځوک
چې دا کار کوی نو هغه به د خپل خُون ذمه وار وی.“

د اِمامانو پاکوالے

٢١ (١) بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو چې د هارون د خاندان اِمامانو ته ووايه، ”کله چې د هغوئ يو خپلوان مړ
شی نو د هغۀ په جنازه کښې شريکېدو په وجه به اِمام خپل ځان نۀ ناپاک کوی، (٢) خو د دې نه بغير چې هغه يې نزدې
خپلوان وی لکه مور، پلار، زوئ، لور، ورور، (٣) يا پيغله خور چې د هغۀ په کور کښې اوسيږی. (٤) هغه دې د هغه چا په
مرګ کښې خپل ځان ناپاک نۀ کړی چې د وادۀ په ذريعه د هغۀ خپلوان شوے وی. (٥) يو اِمام به هم د خپل سر يوه حِصه
هم نۀ کلوی، نۀ به ږيره لنډوی او نۀ به خپل بدن غوڅوی چې دا ښکاره کړی چې غم کوی. (٦) هغه به مقدس وی او چې
زما نوم سپک نۀ کړی. هغه ما ته په اور باندې تيارېدونکې نذرانه پېش کوی، نو هغه دې خامخا مقدس وی. (٧) يو اِمام به د
کنجرې ښځې سره وادۀ نۀ کوی يا چې پيغله نۀ وی او يا طلاقه شوې وی ځکه چې هغه مقدس دے. (٨) خلق به خامخا
اِمام مقدس ګڼی، ځکه چې هغه ما ته په اور باندې تيارېدونکې نذرانه پېش کوی. زۀ مالِک خُدائ يم، زۀ مقدس يم او زۀ خپل
خلق مقدس کوم. (٩) کۀ د يو اِمام لور کنجره شی، هغه د خپل پلار سپکاوے کوی، نو هغه به خامخا په اور کښې
سوزولے شی. (١٠) د مشر اِمام په سر باندې د غوړولو تېل اچولے شوی دی او هغه پاک شوے دے چې د اِمامانو لِباس
واغوندی، نو هغه به خپل وېښتۀ ببر نۀ پرېږدی نۀ به شلېدلې جامې اغوندی چې دا ښکاره کړی چې هغه غم ژړا کوی. (١١)-
(١٢) هغه ما ته وقف شوے دے او هغه به خپل ځان نۀ ناپاک کوی او نۀ به زما د مقدسې خېمې بې‌عزتی کوی چې هغه
پرېږدی او هلته لاړ شی چې چرته مړے وی، تر دې پورې کۀ هغه يې خپل مور او پلار هم وی. (١٣) هغه به د يوې داسې
جينۍ سره وادۀ کوی چې پاکه پيغله وی، (١٤) کونډه يا طلاقه شوې ښځه يا يوه کنجره ښځه به نۀ وادۀ کوی. هغه دې
صِرف د يوې داسې جينۍ سره وادۀ کوی چې پاکه پيغله وی او هغه يې د خپلې قبيلې نه وی. (١٥) ګنې، د هغۀ بچی به ناپاک
وی، په کار دی چې هغوئ پاک وی. زۀ مالِک خُدائ يم او ما هغه د اِمام په توګه غوره کړے دے.“ (١٦) مالِک خُدائ
موسیٰ ته حُکم وکړو چې، (١٧) ”هارون ته ووايه، ستا د اولاد هغه يو کس به هم په اور تيارېدونکې نذرانه ما ته نۀ پېش کوی،
کوم چې په بدن کښې څۀ عيب لری. په دې خبرو به په راتلونکی ټولو وختونو کښې عمل کيږی. (١٨) داسې يو سړے هم دا
نذرانه نۀ شی پېش کولے چې هغه په بدن کښې داسې عيب لری لکه ځوک چې ړوند، ګوډ، کوږ مخے يا معذُور وی، (١٩)
ځوک چې په لاس يا په پښه ګوډ وی، (٢٠) چې په ملا يې کُب وی يا مندرے وی، ځوک چې د سترګو يا د ځرمنې څۀ
بيماری لری، او يا چې خصی وی. (٢١) د هارون د اولاد داسې يو اِمام هم ما ته په اور باندې تيارېدونکې نذرانه نۀ شی پېش کولے
چې په بدن کښې څۀ عيب لری. (٢٢) خو داسې کس په اور باندې تيارېدونکې نذرانه خوړلے شی چې ما ته پېش کيږی، يعنې
هغه دواړه نذرانې په اور تيارېدونکې مقدسه نذرانه او په اور تيارېدونکې ډېره مقدسه نذرانه، (٢٣) خو ځکه چې هغه په بدن
کښې څۀ عيب لری، نو هغه دې مقدسې پردې ته او قربان‌ګاه ته نزدې نۀ راځی. هغه دې دا مقدس ځايونه نۀ ناپاکه کوی،
ځکه چې زۀ مالِک خُدائ يم او زۀ هغوئ مقدس کوم.“ (٢٤) نو دا هغه څۀ دی چې موسیٰ هارون ته، د هارون زامنو ته او
ټولو بنی اِسرائيلو ته وفرمائيل.

خُدائ پاک ته قبلېدونکې نذرانې

۲۲ (۱) بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، (۲) ”هارون او د هغهٔ زامنو ته ووايه، تاسو زما د مقدس نوم سپکاوے
مهٔ کوئ، او د مقدسو نذرانو احترام کوئ کومې چې اِسرائيل ما ته وقف کوى. زهٔ مالِک خُدائ يم. (۳) هغوئ ته ووايه چې
کله ستاسو د اولاد يو کس ناپاک وى او مقدسو نذرانو ته نزدې راځى کومې چې اِسرائيلو ما ته وقف کړې وى، هغه دې بيا
هيڅکله په قربان‌ګاه کښې خِدمت ونهٔ کړى. په راتلونکى ټولو وختونو کښې به په دې عمل کوئ. زهٔ مالِک خُدائ يم. (۴) د
هارون د اولاد يو کس هم دا مقدسې نذرانې نهٔ شى خوړلے چې په هغهٔ د جذام بيمارى وى يا د هغهٔ د بدن نه څهٔ وځى چې
ترخو پورې هغه پاک شوے نهٔ وى. هر هغه اِمام ناپاک دے چې هغه داسې څهٔ څيز له لاس وروړى چې هغه د يو مړى سره
د لګېدو په وجه ناپاک وى يا د هغهٔ د ذکر نه اوبهٔ وځى (۵) يا کهٔ هغه يو ناپاک ځناور يا ناپاک کس له لاس وروړى. (۶)
هر يو اِمام چې ناپاک شى نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وى، خو بيا به هم هغه مقدسې نذرانې نهٔ شى خوړلے چې ترخو
پورې يې غسل نهٔ وى کړے. (۷) چې کله نمر پرېوځى نو هغه پاک دے او بيا هغه مقدسې نذرانې خوړلے شى، کومې چې د
هغهٔ خوراک دے. (۸) هغه به د داسې ځناور غوښه نهٔ خورى چې په خپل مرګ مړ وى يا ځنګلى ځناورو وژلے وى، په دې
به هغه ناپاک شى. زهٔ مالِک خُدائ يم. (۹) ټول اِمامان به هغه اصُول منى کوم چې ما ښودلى دى. ګنې، هغوئ به ګناهګار
شى او مړهٔ به شى، ځکه چې هغوئ مقدسو اصُولو ته سپک کتلى دى. زهٔ مالِک خُدائ يم او زهٔ هغوئ مقدس کوم. (۱۰)
صِرف د اِمامانو د خاندان کس دا نذرانې خوړلے شى، بل څوک يې نهٔ شى خوړلے کهٔ هغه د اِمام کره مېلمه وى يا يې
مزدور وى. (۱۱) خو د اِمام غلامان، چې هغه يې په پېسو اخستى وى يا يې په خپل کور کښې پېدا شوى وى، نو هغوئ هغه
خوراک خوړلے شى کوم چې اِمام ته ملاوېږى. (۱۲) کهٔ د اِمام لور د يو داسې سړى سره وادهٔ وکړى چې هغه اِمام نهٔ وى
نو هغه ښځه به دا مقدسې نذرانې نهٔ شى خوړلے. (۱۳) خو کهٔ د هغهٔ لور کونډه يا طلاقه شوې وى چې د هغې بچى نهٔ وى او
هغه واپس راغلې وى او د پلار په کور کښې اوسېږى نو هغه دا خوراک خوړلے شى چې کوم يې پلار ته د اِمام په توګه مِلاو
شوے وى. صِرف د اِمامانو د خاندان کس دا خوراک خوړلے شى. (۱۴) کهٔ يو کس د اِمامانو د خاندان نه نهٔ وى او د
مقدسې نذرانې نه څهٔ په غلطۍ سره وخورى، نو هغه به خامخا اِمام ته د دې پوره قيمت او شل فيصده تاوان هم ورکوى.
(۱۵) اِمامان به د دې نذرانو سپکاوے نهٔ کوى، (۱۶) چا ته چې د مقدسو نذرانو د خوړلو اجازت نهٔ وى نو هغه خلق به ورته
نهٔ شى پرېښودلے، کهٔ داسې وشى نو د دې په وجه به هغه کس ګناهګار شى او سزا به ورته مِلاو شى. زهٔ مالِک خُدائ يم او
زهٔ نذرانې مقدسې کوم.“ (۱۷) بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، (۱۸) ”هارون او د هغهٔ زامنو ته او ټولو اِسرائيلو ته دا
اصُول وښايه. کله چې يو اِسرائيلے يا په بنى اِسرائيلو کښې اوسېدونکے مسافر يوه سوزېدونکې نذرانه پېش کوى، کهٔ هغه
يوه منښته يا رضاکارانه نذرانه وى، نو په هغه ځناور کښې دې هيڅ عيب نهٔ وى. (۱۹) دا ځناور به خامخا نر وى، ګډ يا
چېلے چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وى د دې دپاره چې دا نذرانه ستاسو نه قبوله شى. (۲۰) کهٔ تاسو يو داسې ځناور پېش کوئ
چې څهٔ عيب په کښې وى، نو مالِک خُدائ به دا نهٔ قبلوى. (۲۱) کله چې څوک مالِک خُدائ ته د سلامتۍ نذرانه پېش کوى،
کهٔ هغه يوه منښته يا رضاکارانه نذرانه وى، نو په هغه ځناور کښې به څهٔ عيب نهٔ وى، دا د دې دپاره چې قبوله شى. (۲۲)
مالِک خُدائ ته داسې ځناور مهٔ پېش کوئ چې ړوند، ګوډ، يا ناسور شوے زخم په کښې وى، يا يې په څرمن کښې پمنوالے
يا خارښت وى. داسې ځناور په قربان‌ګاه باندې په اور تيارېدونکې نذرانې په توګه مهٔ پېش کوئ. (۲۳) د رضاکارانه نذرانې په
توګه تاسو داسې ځناور پېش کولے شئ چې هغه لنډ وى يا کهٔ هغه صحيح شکل نهٔ لرى، خو دا به په منښته کښې
قبلېدونکے نهٔ وى. (۲۴) مالِک خُدائ ته داسې ځناور مهٔ پېش کوئ چې په ټکولو، پرې کولو، زخمى کولو يا ويستلو په وجه
خصى شوے وى. ستاسو په مُلک کښې به د دې قِسم نذرانو اجازت نهٔ وى. (۲۵) په اور تيارېدونکې نذرانې په توګه داسې
ځناور مهٔ پېش کوئ چې د يو پردى سړى نه اخستے شوے وى. داسې ځناور عېبژن ګڼلے شى او قبلېدونکى نهٔ وى. (۲۶)-
(۲۷) کله چې يو سخے، ګډُورے يا د چېلۍ بچے پېدا شى، نو دا به اووهٔ ورځې د مور نه نهٔ شى لرې کولے، خو د هغې نه
پس دا به په اور تيارېدونکې نذرانې په توګه قبلېدونکے وى. (۲۸) يوه غوا او د هغې سخے يا ګډه او د هغې ګډُورے يا يوه

چېلۍ او د هغې بچے په يوه ورځ مۀ حلالوئ. ۲۹ کله چې تاسو مالِک خُدائ ته د شکرانې قربانى پېش کوئ، نو په هغه اصُولو عمل کوئ نو داسې به تاسو قبول شئ، ۳۰ هم په هغه ورځ باندې دا وخورئ او د دې هيڅ هم بلې ورځې ته مۀ پرېږدئ.“ ۳۱ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”زما حُکمونه منئ، زۀ مالِک خُدائ يم. ۳۲ زما د مقدس نوم سپکاوے مۀ کوئ، ټول اِسرائيليان دې دا اِقرار وکړى چې زۀ مقدس يم. زۀ مالِک خُدائ يم او زۀ تاسو مقدس کوم، ۳۳ او ما تاسو د مِصر مُلک نه راوويستلئ چې ستاسو خُدائ پاک شم. زۀ مالِک خُدائ يم.“

مذهبى اخترونه

۲۳ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، ۲ ”بنى اِسرائيلو ته د مذهبى اخترونو دپاره دا اصُول وښايه چې په دې کښې هغوئ د عبادت دپاره راغونډ شى. ۳ ستاسو سره شپږ ورځې شته چې خپل کار په کښې کولے شئ، خو ياد ساتئ اوومه ورځ د سبت ورځ ده، چې د آرام دپاره ده. په دې ورځ کار مۀ کوئ او د عبادت دپاره راغونډېږئ. د سبت ورځ د مالِک خُدائ ده، چې تاسو چرته هم اوسېږئ. ۴ د دې اخترونو اِعلان په مقرر شوو وختونو باندې کوئ.

د فسحې کولو اختر

۵ د فسحې اختر، د د اولنى مياشتې د څوارلسمې ورځې د نمرپرېوتو نه شروع کېږى. ۶ په پينځلسمه ورځ د پتيرې روټۍ اختر شروع کېږى او اووۀ ورځې به تاسو خمبيره روټۍ نۀ خورئ. ۷ د دې ورځو په اوله ورځ به تاسو د عبادت دپاره راغونډېږئ او هغه يو کار هم مۀ کوئ چې تاسو يې هره ورځ کوئ. ۸ اووۀ ورځې مالِک خُدائ ته په اور تيارېدونکې نذرانې پېش کړئ. په اوومه ورځ به تاسو بيا د عبادت دپاره راغونډ شئ، خو هغه يو کار به هم نۀ کوئ کوم چې تاسو هره ورځ کوئ. ۹-۱۰ کله چې تاسو هغه زمکې له ورشئ کومه چې مالِک خُدائ تاسو له درکوى او تاسو خپل فصل ورېبئ، نو وړومبے ګېډے اِمام له ورو‌ړئ. ۱۱ هغه به دا مالِک خُدائ ته د يوې خاص نذرانې په توګه پېش کړى، تر څو چې تاسو قبول شئ. اِمام به دا د سبت پسې په بله ورځ پېش کړى. ۱۲ په کومه ورځ چې تاسو د فصل نذرانه پېش کوئ، نو د يو کال ګډُورے هم د سوزېدونکې نذرانې په توګه قربانى کړئ چې هيڅ عيب په کښې نۀ وى. ۱۳ تاسو د دې سره دوه کلو ښۀ اوړۀ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وى په اور تيارېدونکې نذرانې په توګه پېش کړئ. د دې نذرانې خوشبوئى په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګى. تاسو د دې سره يو ليټر د ميو نذرانه هم پېش کړئ. ۱۴ ترڅو پورې چې تاسو دا نذرانه خُدائ پاک ته نۀ وى راوړې نو تر هغې د نوې غلې روټۍ، وريتې شوې يا کچه دانې مۀ خورئ. په راتلونکى ټولو وختونو کښې ستاسو ټول اولاد به دا اصُول منى.

د لَو کولو اختر

۱۵ سبت پسې ورځې نه پوره اووۀ هفتې وشمېرئ يعنې د هغه ورځ نه په کومه ورځ چې تاسو د خپل فصل ګېډے مالِک خُدائ ته د پېش کېدو دپاره راوړئ. ۱۶ د اوؤم سبت د ورځې نه پس، په پنځوسمه ورځ، مالِک خُدائ ته د نوى فصل يوه بله نذرانه پېش کړئ. ۱۷ هر يو خاندان دې دوه دوه روټۍ راوړى او دا دې مالِک خُدائ ته د خاص تُحفې په توګه پېش کړى. هره يوه روټۍ دې خمبيره شوې د دوه کلو ښو اوړو نه پخه شوې وى او دا به مالِک خُدائ ته د وړومبى رېبلے شوى فصل د نذرانې په توګه پېش کېږى. ۱۸ او قوم دې د دې روټۍ سره اووۀ يو کلن ګډُورى، يو غوَيے او دوه ګډان پېش

کړی، چې هيڅ عيب په کښې نۀ وی. دا به د سوزېدونکې نذرانې په توګه، سره د غلې د نذرانې او د ميو د نذرانې سره مالِک خُدائ ته پېش کيږی. د دې نذرانې خوشبوئی په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. ۱۹ يو چېلے د ګناه د نذرانې په توګه او دوه يو کلن ګډُوری د سلامتئ د نذرانې په توګه هم پېش کړئ. ۲۰ اِمام به روټئ د دوو ګډورو سره د اِمامانو دپاره د خاص تُحفې په توګه هم پېش کړی. دا نذرانې مقدسې دی. ۲۱ په هغه ورځ هغه يو کار هم مۀ کوئ چې تاسو يې هره ورځ کوئ او د عبادت دپاره راغونډېږئ. ستاسو اولاد چې چرته هم اوسيږی دا اصُول دې په راتلونکی ټولو وختونو کښې منی. ۲۲ کله چې تاسو د خپلو پټو فصل ريبئ، نو فصل د پټو تر غاړو پورې مۀ ريبئ او چې کوم وَږی پاتې شی نو د هغې ريبلو له واپس مۀ ورځئ، دا د غريبانانو خلقو او مسافرو دپاره پرېږدئ. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم.

د نوی کال اختر

۲۳-۲۴ د اوومې مياشتې په وړومبۍ ورځ د آرام خاص ورځ مانځئ او چې کله بيګل وغږيږی نو د عبادت دپاره راغونډ شئ. ۲۵ مالِک خُدائ ته يوه په اور تيارېدونکې نذرانه پېش کړئ او هغه يو کار هم مۀ کوئ چې تاسو يې هره ورځ کوئ.“

د کفارې ورځ

۲۶ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، ۲۷ ”د دې اوومې مياشتې لسمه ورځ د کفارې ده، دا به ستاسو دپاره يوه مقدسه اجتماع وی. تاسو به روژه نيسئ او مالِک خُدائ ته په اور تيارېدونکې نذرانه پېش کوئ. ۲۸ په هغه ورځ هيڅ کار مۀ کوئ، ځکه چې هغه د کفارې ورځ ده او د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک وړاندې ستاسو کفاره ادا کيږی. ۲۹ هر څوک چې هم په هغه ورځ څۀ وخوری نو هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے. ۳۰ او کۀ هر چا هم په هغه ورځ څۀ کار وکړو، نو زۀ به په خپله هغه تباه کړم. ۳۱ ستاسو اولاد چې چرته هم اوسيږی دا اصُول د هغوئ دپاره دی. ۳۲ د هغې مياشتې د نهمې ورځې د نمرپرېواتو نه د لسمې ورځې د نمرپرېواتو پورې دا خاص ورځ مانځئ، په دې دوران کښې تاسو روژه نيسئ.

د جونګړو اختر

۳۳-۳۴ د جونګړو اختر د اوومې مياشتې په پينځلسمه ورځ شروع کيږی او دا به اووۀ ورځې وی. ۳۵ د دې ورځو په وړومبۍ ورځ د عبادت دپاره راغونډ شئ او هغه يو کار هم مۀ کوئ چې تاسو يې هره ورځ کوئ. ۳۶ اووۀ ورځې تاسو هره ورځ يوه په اور تيارېدونکې نذرانه پېش کوئ. په اتمه ورځ بيا د عبادت دپاره راغونډ شئ او په اور تيارېدونکې نذرانه پېش کړئ. دا د عبادت ورځ ده او چې هيڅ کار په کښې ونۀ کړئ. ۳۷ دا مذهبى اخترونه دی چې تاسو يې د مالِک خُدائ په درناوی کښې کوئ چې د عبادت دپاره په يو ځائ راغونډېږئ او په اور تيارېدونکې نذرانې، سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې، قربانئ او د ميو نذرانې په کښې پېش کوئ، چې په خپله خپله ورځ پېش کيږی. ۳۸ دا اخترونه د عامو سبت د ورځو نه علاوه دی او دا نذرانې ستاسو د عامو تُحفو نه علاوه دی، ستاسو د منښتې پوره کېدلو نذرانو او ستاسو د هغه رضاکارانه نذرانو نه چې تاسو يې مالِک خُدائ له ورکوئ. ۳۹ کله چې تاسو د خپلو پټو نه فصل ورېبئ، نو اووۀ ورځې دا اختر کوئ، چې د اوومې مياشتې په پينځلسمه ورځ باندې شروع کيږی. اوله ورځ او اتمه ورځ به د آرام کولو خاص ورځې وی. ۴۰ په هغه ورځ د خپلو ونو نه ډېره ښۀ مېوه وشوکوئ، د کجورو څانګې او د پاڼو والا د ونو څانګې او د سيند د غاړې نه د خاروَلو ونې واخلئ او د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په درناوی کښې اختر وکړئ. ۴۱ دا اووۀ ورځې کوئ.

ستاسو اولاد به دا اصُول په راتلونکی ټولو وختونو کښې منی. (۴۲) ټول اِسرائیل به اووهٔ ورځې په جونګړو کښې اوسیږی،
(۴۳) چې ستاسو اولاد ته دا پته ولګی چې مالِک خُدائ اِسرائیلیان دې ته جوړ کړل چې په جونګړو کښې اوسیږی چې کله
یې هغوئ د مِصر مُلک نه راوویستل. هغه مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک دے.“ (۴۴) نو داسې موسیٰ بنی اِسرائیلو ته دا
اصُول وښودل چې د مالِک خُدائ په درناوی کښې مذهبی اخترونه وکړی.

د ډیوو ساتنه کول

۲۴ (۱) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، (۲) ”بنی اِسرائیلو له حُکم ورکړه چې د ډیوو دپاره ډېر ښهٔ سوچه د
زیتُونو تېل راوړی کومې چې په مقدسه خېمه کښې دی، نو چې هر وخت رڼا وی. (۳) هارون به هر ماښام دا ډیوې بلوی او
تر سحره پورې به یې بلې ساتی، چې د مالِک خُدائ په حضور کښې د پردې نه بهر د لوظ صندوق ته مخامخ دی، دا ډیوټ
په زیات مقدس ځائ کښې دے. دا اصُول دې په راتلونکی ټولو وختونو کښې منلے شی. (۴) هارون به د هغه ډیوو خیال
ساتی کومې چې د سوچه سرو زرو په ډیوټ باندې دی او دې ته به پام کوی چې دا د مالِک خُدائ په حضور کښې هر
وخت بلېږی.

خُدائ پاک ته پېش کړے شوې روټۍ

(۵) دولس کلو ښهٔ اوړهٔ واخله او دولس روټۍ ترې نه پخې کړه. (۶) په دوه ډېرو کښې یې په هغه مېز باندې کېږده چې د
سوچه سرو زرو پترې ورباندې خېژولے شوے دے، کوم چې د مالِک خُدائ په حضور کښې دے او چې په هر ډېری کښې
شپږ شپږ روټۍ وی. (۷) په هر ډېری باندې څهٔ سوچه لوبان واچوه، دا به مالِک خُدائ ته په اور تیارېدونکې نذرانې د یوې
نښې په شان وی چې د روټۍ په ځائ پېش کېږی. (۸) د هر سبت په ورځ په راتلونکو ټولو وختونو کښې، روټۍ دې خامخا د
مالِک خُدائ په حضور کښې کېښودلے شی. د بنی اِسرائیلو همېشه دپاره دا لوظ دے. (۹) دا روټۍ د هارون او د هغهٔ د
اولاد ده او هغوئ به دا په یو مقدس ځائ کښې خوری، ځکه چې دا د اِمامانو دپاره مالِک خُدائ ته په اور تیارېدونکې نذرانې
یوه ډېره مقدسه برخه ده.“

د خُدائ پاک او د مخلوق د احترام په حقله قانون

(۱۰)-(۱۱) یو سړے وو چې د هغهٔ پلار مِصرے او مور یې اِسرائیلۍ وه چې د هغې نوم سلومیت وو او د دان د قبیلې د دِبری
لور وه. دې سړی په خېمو کښې د یو اِسرائیلی سره جګړه وکړه. هغهٔ په کنځلو کښې د خُدائ پاک د نوم بې‌عزتی وکړه، نو
هغوئ هغه موسیٰ له بوتلو، (۱۲) هغه یې قېد کړو او مالِک خُدائ ته یې اِنتظار کولو چې هغوئ ته وښائی چې د هغهٔ سره څهٔ
وکړی. (۱۳) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، (۱۴) ”دا سړے د خېمو نه بهر بوځئ. هر چا چې د هغهٔ کنځل اورېدلی
وی نو هغه به خپل لاس د هغه سړی په سر د ګواهۍ ورکولو دپاره کېږدی او بیا به ټول قوم هغه سنګسار کړی. (۱۵) بیا
اِسرائیلو ته ووایه چې هر څوک هم خُدائ پاک ته کنځل وکړی نو هغهٔ ته به خامخا د خپلو بدو سزا مِلاو شی (۱۶) او وبه
وژلے شی. هر یو اِسرائیلے یا د پردی مُلک کس چې ستاسو سره اوسیږی چې هغه مالِک خُدائ ته کنځل وکړی نو ټول
قوم دې هغه ووژنی. (۱۷) هر څوک چې قتل وکړی نو هغه به وژلے شی، (۱۸) او هر څوک چې د بل چا یو څناور ووژنی نو
تاوان به یې خامخا ورکوی. دا اصُول د ژوند په بدل کښې د ژوند والا دی. (۱۹) کهٔ څوک یو بل کس زخمی کړی، هغهٔ چې

ځۀ هم کړی وی نو هم هغه شان عمل به ورسره کيږی. ﴿٢٠﴾ کۀ هغه يو هډوکے مات کړی، نو د هغۀ يو هډوکے به ماتولے
شی، کۀ هغه يوه سترګه وباسی نو د هغۀ يوه سترګه به ويستلے شی، کۀ هغه يو غاښ مات کړی، نو د هغۀ يو غاښ به
ماتولے شی. هغه چې څنګه هم بل کس زخمی کړی نو په بدل کښې به د هغۀ سره هم هغه عمل کيږی. ﴿٢١﴾ هر څوک چې يو
ځناور ووژنی نو تاوان به يې ورکوی، خو هر څوک چې يو انسان ووژنی نو هغه به ووژلے شی. ﴿٢٢﴾ دا قانون ستاسو د ټولو
دپاره دے، کۀ هغه اِسرائيلے وی يا د پردی مُلک کس چې ستاسو سره اوسيږی، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ
پاک يم.“ ﴿٢٣﴾ کله چې موسىٰ بنی اِسرائيلو ته دا وفرمائيل، نو هغوئ هغه سړے د خېمو نه بهر بوتلو چا چې کنځل کړی وُو
او سنګسار يې کړو. نو بنی اِسرائيلو هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ موسىٰ له حُکم ورکړے وو.

اووَم کال

٢٥ ﴿١﴾ بيا مالِک خُدائ د سينا په غرۀ باندې موسىٰ ته وفرمائيل او حُکم يې ورکړو چې، ﴿٢﴾ ”بنی اِسرائيلو ته دا اصُول
وښايه. کله چې تاسو هغه مُلک ته ورننوځئ چې مالِک خُدائ يې تاسو له درکوی، د مالِک خُدائ د درناوی دپاره په هر اووَم
کال تاسو هغه زمکه مۀ کَرئ. ﴿٣﴾ شپږ کاله به تاسو خپل پټی وکَرئ، په باغونو کښې به د انګورو څانګې قينچی کړئ او
فصلونه به راغونډ کړئ. ﴿٤﴾ خو په اووَم کال دې زمکه شاړه پاتې شی. دا به مالِک خُدائ ته وقف شوے کال وی. خپل پټی
مۀ کَرئ او په خپلو باغونو کښې د انګورو څانګې مۀ قينچی کوئ. ﴿٥﴾ هغه فصل مۀ رېبئ چې د کَرلو نه بغېر په خپله
راشين کيږی او د خپلو باغونو نه هغه انګور مۀ راټولوئ چې څانګې يې قينچی شوی نۀ وی، دا هغه کال دے چې زمکه به په
کښې پوره آرام کوی. ﴿٦﴾ کۀ په هغه کال کښې زمکه کَرلے شوې هم نۀ وی، خو د هغې نه به ستاسو دپاره، ستاسو
نوکرانو، مزدورانو او د مسافرو دپاره چې ستاسو سره اوسيږی، خوراک مِلاو شی، ﴿٧﴾ داسې ستاسو څاروو دپاره او
ستاسو په پټو کښې د ځنګلی ځناورو دپاره هم. زمکه چې هر څۀ راشنۀ کړی نو هغه خوړلے شی.

د واپس ورکولو کال

﴿٨﴾ اووۀ ځلې اووۀ کالونه وشمېرئ چې يو کم پنځوس کاله جوړيږی. ﴿٩﴾ نو د اوومې مياشتې په لسمه ورځ يعنې د کفارې
په ورځ به په ټول مُلک کښې بيګل وغږولے شی. ﴿١٠﴾ نو تاسو پنځوسم کال خاص وګڼئ او د مُلک ټولو خلقو ته د آزادۍ
اِعلان وکړئ. په دې کال هغه هر څۀ هم چې خرڅ شوی وی نو هغه به اصلی مالِک يا د هغۀ اولاد ته واپس ملاويږی او هر
څوک چې د غلام په توګه خرڅ شوے وی نو هغه به خپل خاندان ته واپس شی. ﴿١١﴾ تاسو به خپل پټی نۀ کَرئ نۀ به هغه
فصل رېبئ چې په خپله راشين شوے وی او نۀ به په باغونو کښې هغه انګور راټولوئ چې څانګې يې پرې کړے شوې نۀ
وی. ﴿١٢﴾ هغه ټول کال به ستاسو دپاره مقدس وی، تاسو به صِرف هغه څۀ خورئ چې پټو په خپله راشنۀ کړی وی. ﴿١٣﴾ په
دې کال هغه هر څۀ چې خرڅ شوی وی نو هغه به واپس خپل اصلی مالِک ته مِلاو شی. ﴿١٤﴾ کله چې تاسو په خپل وطندار
ورور باندې زمکه خرڅوئ يا يې ترې نه اخلئ، نو يو بل له دوکه مۀ ورکوئ. ﴿١٥﴾ قيمت به يې د کالونو د شمېر په مطابق
مقررولے شی چې په هغه زمکه کښې د واپس ورکولو کال نه مخکښې څومره فصل کيږی. ﴿١٦﴾ کۀ چرې پاتې شوی کالونه
ډېر وی، نو قيمت به يې اوچت وی، خو کۀ صِرف يو څو کالونه پاتې وی، نو قيمت به يې کم وی، ځکه چې څۀ هم خرڅيږی
نو هغه د فصلونو د هغه شمېر په مطابق به وی چې په هغه زمکه کښې پيدا کيږی. ﴿١٧﴾ خپل اِسرائيليان مۀ دوکه کوئ، خو د
مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک نه يرېږئ. ځکه چې زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم.

د اووُم کال دپاره د خُدائ پاک د خوراک بندوبست کول

۱۸ د مالِک خُدائ ټول قانون او حُکمونه منئ، نو تاسو به هغه مُلک کښې په امن سره اوسېږئ. ۱۹ هغه زمکه به فصلونه
پېدا کوی او د خوراک هغه هر څۀ به درته ملاوېږی چې تاسو يې غواړئ او په امن کښې به ژوند تېروئ. ۲۰ خو کېدے شی
چې ستاسو نه يو کس تپوس وکړی چې پټی ونۀ کَرلے شی او فصلونه راغونډ نۀ شی نو په اووُم کال به څۀ خورو. ۲۱
مالِک خُدائ به په شپږم کال هغه زمکې له برکت ورکړی نو هغه زمکه به د دوه کالونو دپاره ښۀ ډېر خوراک پېدا کړی. ۲۲
کله چې تاسو په اتم کال خپل پټی کَرئ، نو چې په شپږم کال تاسو څۀ رېبلی وی هغه به تر اوسه پورې خورئ او په نهم کال
به هم تاسو هغه څۀ خورئ کوم چې تاسو په اتم کال کَرئ او رېبئ.

د جائيداد واپس ورکول

۲۳ تاسو خپله زمکه د همېشه دپاره مۀ خرخوئ، ځکه چې زمکه ستاسو نۀ ده، د خُدائ پاک ده او تاسو د مسافرو په شان
يئ چا ته چې دا اجازت وی چې صرف ګټه ترې نه واخلی. ۲۴ کله چې زمکه خرخېږی، نو د دې د اصلی مالِک د واپس
اخستلو حق به خامخا منلے شی. ۲۵ کۀ يو اِسرائيلے غريب شی او زمکې خرڅولو ته مجبور شی، نو د هغۀ د ټولو نه
نزدې خپلوان به زمکه واپس اخلی. ۲۶ کۀ د چا خپلوان نۀ وی چې دا واپس واخلی نو کېدے شی وروستو مالدار شی او
ډېرې پېسې ولری چې دا واپس واخلی. ۲۷ نو په داسې حال کښې به خامخا هغه سړی له قيمت ورکوی چا چې اخستې
وی، دا قيمت به د واپس ورکولو کال پورې د پاتې کالونو دپاره وی، تر هغې پورې چې هغۀ ته خپله زمکه واپس شی. ۲۸
خو کۀ د هغۀ سره ډېرې پېسې نۀ وی چې زمکه واپس واخلی نو دا به د واپس اخستلو نه وروستو کال پورې د هغه سړی په
قبضه کښې وی. په هغه کال دې دا خپل اصلی مالِک ته واپس شی. ۲۹ کۀ څوک په يو دېوال لرونکی ښار کښې کور خرخ
کړی، نو هغه د دې د خرڅېدو د تاريخ نه واخله په هغه وړومبی ټول کال د واپس اخستلو حق لری. ۳۰ خو کۀ هغه يې په
يو کال کښې واپس وانۀ خلی نو د واپس اخستلو حق د هغۀ د لاس نه لاړ شی او هغه کور به د اخستونکی او د هغۀ د اولاد د
همېشه دپاره وی، دا به د واپس اخستلو په کال نۀ واپس کېږی. ۳۱ خو چې کوم کورونه په بېدېواله کلو کښې دی نو په
هغوئ به د پټو په شان کار کېږی، د دې اصلی مالِک دا حق لری چې دا واپس واخلی او دا به د واپس اخستلو په کال کښې
واپس شی. ۳۲ خو، ليويان هر وخت دا حق لری چې په ښارونو کښې خپل هغه جائيداد واپس واخلی چې هغوئ ته حواله
شوے وی. ۳۳ کۀ چرې يو ليوے په ښارونو کښې يو کور خرخ کړی او واپس وانۀ خستلے شی، نو د واپس کولو په کال
کښې به دا خامخا واپس شی، ځکه چې د ليويانو په خپلو ښارونو کښې چې کوم کورونه دی دا د اِسرائيلو په مينځ کښې د
هغوئ ذاتی جائيداد دے. ۳۴ خو د ليويانو د ښارونو نه ګېرچاپېره مېدان به هيڅکله نۀ خرخېږی، دا د همېشه دپاره د هغوئ
دے.

غريبانانو خلقو له قرض ورکول

۳۵ کۀ ستاسو سره يو نزدې اوسېدونکے بنی اِسرائيلے دومره غريب شی چې خپل ځان نۀ شی ساتلے، نو تاسو خامخا د
هغۀ مدد کوئ لکه څنګه چې تاسو د پردی مُلک کس سره مدد کوئ، نو چې هغه ستاسو سره نزدې پاتې شی. ۳۶ د هغوئ
نه هيڅ سود مۀ اخلئ، د خُدائ پاک نه يرېږئ او خپل اِسرائيلے هم هغه شان ځان سره نزدې اوسېدو ته پرېږدئ. ۳۷ تاسو
چې کومې پېسې هغوئ له قرض ورکړئ نو د هغې سود ترې نه مۀ اخلئ او چې کوم خوراک ورباندې خرڅ کړئ د هغې ګټه

ترېږي نه مۀ اخلئ. ۳۸ دا د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک حُکم دے، چا چې تاسو د مِصر د مُلک نه راوويستلئ چې د
کنعان زمکه تاسو له درکړی چې د ستاسو خُدائ پاک وی.

د نوکرانو آزادول

۳۹ کۀ ستاسو سره يو نزدې اوسېدونکے اِسرائيلے دومره غريب شی چې هغه خپل ځان په تاسو باندې د يو غلام په توګه
خرڅ کړی، نو د هغۀ نه به د يو غلام کار نۀ اخلئ. ۴۰ هغه به ستاسو سره د يو مزدور په شان وی او د واپس ورکولو تر
کال پورې به ستاسو خِدمت کوی. ۴۱ په هغه وخت به هغه او د هغۀ بچی ستاسو نه لاړ شی او خپل خاندان او د خپل پلار
نيکۀ جائيداد ته به راستُون شی. ۴۲ اِسرائيليان د مالِک خُدائ غلامان دی او هغوئ يې د مِصر مُلک نه راوويستل، هغوئ
دې د نوکرانو په توګه نۀ خرڅېږی. ۴۳ د هغوئ سره ظلم مۀ کوئ خو د خُدائ پاک نه يرېږئ. ۴۴ کۀ تاسو ته د نوکرانو
ضرورت وی، نو د خواوشا قومونو نه غلامان اخستلے شئ. ۴۵ تاسو د هغه مسافرو اولاد هم اخستلے شئ کوم چې
ستاسو سره اوسيږی. کوم چې ستاسو په مُلک کښې پېدا شوی وی نو هغه به ستاسو ميراث شی، ۴۶ او هغوئ خپلو بچو
ته د ميراث په توګه پرېښودلے شئ، ترڅو چې هغوئ ژوندی وی نو ستاسو د بچو خِدمت به کوی. خو چې تاسو د خپل
وطندار ورور سره ظلم ونۀ کړئ. ۴۷ فرض کړئ يو مسافر چې ستاسو سره اوسيږی او هغه مالدار شی، خو کۀ ستاسو
خپل وطندار ورور غريب شی او خپل ځان په هغه مسافر يا د هغۀ د قبيلې په يو کس باندې خرڅ کړی. ۴۸ د هغۀ د
خرڅېدو نه پس، هغه بيا هم دا حق لری چې واپس واخستلے شی. د هغۀ يو ورور ۴۹ يا د هغۀ ترۀ، د ترۀ زوئ يا د هغۀ بل
يو نزدې خپلوان هغه واپس اخستلے شی. يا کۀ هغه په خپله مالداره شی، نو هغه خپله آزادی په خپله اخستلے شی. ۵۰
چا چې هغه اخستے وی د هغۀ سره به خامخا مشوره کوی او هغوئ به د خرڅېدو د وخت نه واخله د واپس اخستلو نه
وروستو کال پورې کالونه وشمېری او چې کومې پېسې يو مزدور ته ورکولے کيږی د هغې په بنياد به د هغۀ د خلاصېدو
قيمت مقرر شی. ۵۱-۵۲ د پاتې شوو کالونو د شمېر په مطابق به هغه خامخا د خرڅېدو د قيمت يوه حِصه ورکوی، ۵۳
لکه چې هغه د کال په بنياد باندې مزدور کړے شوے وو. د هغۀ مالِک به د هغۀ سره ظلم نۀ کوی. ۵۴ کۀ هغه په داسې څۀ
طريقه آزاد نۀ کړے شی، نو هغه او د هغۀ بچی به د واپس ورکولو د کال نه پس په بل کال خامخا آزاد کړے شی. ۵۵ يو
اِسرائيلے به هميشه دپاره غلام نۀ وی، ځکه اِسرائيليان د مالِک خُدائ غلامان دی. هغۀ هغوئ د مِصر مُلک نه راوويستل،
هغه مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک دے."

د فرمانبردارۍ دپاره برکتونه

۲۶ ۱ مالِک خُدائ وفرمائيل، "بُتان، مجسمې، د کاڼو ستنې، يا داسې کاڼی مۀ جوړَوئ چې تاسو ورته سجده وکړئ.
زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم. ۲ زما د سبت ورځ منئ او د هغه ځائ درناوے کوئ چرته چې زما عبادت کيږی.
زۀ مالِک خُدائ يم. ۳ کۀ تاسو زما د قانون په مطابق ژوند تېروئ او زما حُکمونو ته غاړه کېږدئ، ۴ نو زۀ به په
صحيح وخت باران وروم، هغه زمکه به فصلونه پېدا کړی او ونې به مېوې ونيسی. ۵ ستاسو فصلونه به دومره ډېر وی
چې د انګورو د راټولولو وخت پورې به تاسو غوبل کوئ او تر هغه پورې به انګور راټولوئ چې د غلې کَرلو وخت
راورسيږی. د خوراک دپاره تاسو ته به هغه هر څۀ ملاوېږی چې تاسو يې غواړئ او په خپل مُلک کښې به تاسو په امن ژوند
کوئ. ۶ زۀ به تاسو له ستاسو په مُلک کښې آرام درکړم او تاسو به بغېر د يرې نه خوب کوئ. زۀ به د هغه مُلک
خطرناک ځناور لرې کړم او هلته به نور جنګ نۀ وی. ۷ تاسو به په خپلو دشمنانو بريالی شئ او تاسو به هغوئ په جنګ

کښې ووژنئ، ۸ ستاسو پينځۀ کسان به سلو له شکست ورکړی او سل کسان به لسو زرو له شکست ورکړی. ستاسو
دشمنان به په جګړه کښې شکست وخوری. ۹ زۀ به په تاسو نظر وکړم او ډېر اولاد به درکړم، زۀ به هغه لوظ پوره کړم
چې ما ستاسو سره کړے دے. ۱۰ تاسو سره به دومره ډېره غله وی چې تاسو به هغه زَړه غله د دې دپاره وغورزوئ چې
د نوی فصل دپاره ځائ پېدا شی. ۱۱ زۀ به ستاسو په مينځ کښې زما په مقدسه خېمه کښې اوسېږم او زۀ به ستاسو نه کله
هم نفرت ونۀ کړم. ۱۲ زۀ به ستاسو مل يم، زۀ به ستاسو خُدائ پاک يم او تاسو به زما خلق يئ. ۱۳ زۀ مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک يم، چا چې تاسو د مِصر د مُلک نه راوويستلئ چې د غلامۍ نه آزاد شئ. ما هغه طاقت ختم کړو چې
تاسو يې تيټ کړی وئ او د دې جوګه مې کړئ چې په اوچتو سترګو ګرځئ.“

د سرکشۍ سزا

۱۴ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”کۀ تاسو زما حُکمونه ونۀ منل، نو تاسو ته به سزا مِلاو شی. ۱۵ کۀ تاسو زما د حُکمونو منلو
نه اِنکار وکړئ او زما د حُکمونو نه کرکه وکړئ او زما لوظ مات کړئ، ۱۶ نو زۀ به تاسو له سزا درکړم. زۀ به په تاسو
افتونه راولم يعنې لا علاجه بيمارۍ او تبې چې تاسو به ړاندۀ کړی او ستاسو ژوند به لنډ تنګ کړم. تاسو به تخم وکَرئ، خو
هيڅ ګټه به درنۀ کړی، ځکه چې ستاسو دشمنان به په تاسو غالِب شی او چې تاسو څۀ کَرلی وی نو هغوئ به يې وخوری.
۱۷ زۀ به ستاسو نه مخ واړوم، نو تاسو به شکست وخورئ او هغه خلق چې ستاسو نه نفرت کوی هغوئ به په تاسو
حکومت وکړی، تاسو به دومره يرېږئ چې څوک درپسې نۀ وی بيا به هم منډې وهئ. ۱۸ کۀ د دې هر څۀ نه پس بيا هم ما
ته غوږ ونۀ نيسئ، نو ستاسو د نافرمانۍ په وجه زۀ به ستاسو سزا اووۀ چنده زياته کړم. ۱۹ زۀ به ستاسو غرور مات کړم،
باران به نۀ ورېږی او ستاسو زمکه به اوچه شی او د کاڼی په شان به سخته شی. ۲۰ ستاسو ټول محنت به تاسو له هيڅ
فائده درنۀ کړی، ځکه چې ستاسو زمکه به فصلونه نۀ کوی او ستاسو ونې به مېوه نۀ نيسی. ۲۱ کۀ تاسو بيا هم زما
مخالفت کوئ او زما د منلو نه اِنکار کوئ، نو زۀ به ستاسو سزا اووۀ چنده زياته کړم. ۲۲ زۀ به ستاسو مينځ ته خطرناک
ځناور درولېږم او دا به ستاسو ماشومان ووژنی، ستاسو څاروی به تباه کړی او ستاسو شمېر به دومره کم کړم چې
سړکونه به مو خوشی پاتې شی. ۲۳ کۀ د دې هر څۀ نه پس هم زما خبرې ته غوږ ونۀ نيسئ او بيا هم زما مخالفت کوئ،
۲۴ نو زۀ به هم ستاسو خِلاف شم او زۀ به تاسو له د مخکښې نه اووۀ چنده زياته سزا درکړم. ۲۵ زۀ به په تاسو يو جنګ
راولم، زما د لوظ د ماتولو سزا به درکړم او کۀ تاسو په خپلو ښارونو کښې د امن دپاره راغونډ شئ، نو زۀ به په تاسو لا
علاجه بيمارۍ راولېږم او تاسو به زۀ ستاسو دشمنانو ته حواله کړم نو هغوئ به په تاسو حکومت وکړی. ۲۶ زۀ به په تاسو
خوراک بند کړم، نو د لسو کورَنو اوړۀ به يو ښانک کښې يو ځائ تيارولے شی. هغوئ سره به خوراک ختم شی او چې کله
تاسو هر څۀ وخورئ، نو بيا به هم اوږی يئ. ۲۷ کۀ د دې هر څۀ نه پس هم زما خبرې ته غوږ ونۀ نيسئ او زما د منلو نه
اِنکار وکړئ، ۲۸ نو زما قهر به ستاسو خِلاف شی او بيا به زۀ ستاسو سزا د مخکښې نه اووۀ چنده زياته کړم. ۲۹ ستاسو
لوږه به دومره زياته شی چې خپل بچی به وخورئ. ۳۰ زۀ به ستاسو علاقائی عبادتخانې تباه کړم، ستاسو د خوشبويۍ
قربانګاه به ختمه کړم او ستاسو مړی به د ستاسو په بېساه بُتانو باندې ورغورزوم. زۀ به ستاسو نه نفرت وکړم. ۳۱ زۀ
به ستاسو د ښارونو نه کنډرې جوړې کړم، ستاسو د عبادت ځايونه به تباه کړم او ستاسو قربانۍ به قبولې نۀ کړم. ۳۲ زۀ
به ستاسو مُلک داسې تباه کړم چې کوم دشمنان دا مُلک ونيسی نو هغوئ به په دې تباهۍ باندې غمژن شی. ۳۳ زۀ به په
تاسو جنګ راولم او په پردو مُلکونو کښې به مو خوارۀ وارۀ کړم. ستاسو مُلک به خوشے پاتې شی او ستاسو ښارونه به
وران ويجاړ شی. ۳۴-۳۵ نو تاسو چې کله خپله زمکې ته د اوؤم کال د آرام ورکولو موقع ور نۀ کړه چې آرام وکړی نو تر
څو پورې چې تاسو د دشمن په مُلک کښې جلاوطن يې نو دا به داسې پرته وی او ښۀ آرام به وکړی. ۳۶ ستاسو کوم

کسان چې د دښمن په مُلک کښې وی هغوئ به دومره ویروم چې د هوا په وجه د پاڼې د معمولی کش نه به هم تښتی. تاسو
به داسې منډې وهئ لکه څوک چې په جنګ کښې په تاسو پسې وی او ستاسو سره به نزدې هیڅ دښمن نۀ وی خو تاسو به
بیا هم غورزېږئ. ۳۷ کله چې هیڅ څوک هم په تاسو پسې نۀ وی نو تاسو به په یو بل باندې غورزېږئ او تاسو به د دې
جوګه نۀ یئ چې د دښمن په مخکښې ودرېږئ. ۳۸ ستاسو د دشمنانو مُلک به تاسو ژوندی تېر کړی، تاسو به پردی مُلک
کښې مړۀ شئ. ۳۹ ستاسو کوم کسان چې ستاسو د دشمنانو په مُلک کښې ژوندی پاتې وی هغوئ به خراب‌تُراب شی،
ستاسو خپلې ګناه او ستاسو د پلار نیکۀ د ګناه په وجه به داسې وشی.

د راتلونکی وخت دپاره اُمید

۴۰ خو ستاسو اولاد به د خپلو ګناهونو او د هغوئ د پلار نیکۀ د ګناهونو اِقرار وکړی، چې هغوئ زما سره بې‌وفائی کړې
ده او زما خِلاف یې سرکشی کړې ده، ۴۱ او زۀ یې د خپل ځان خِلاف کړم او چې هغوئ د دشمنانو مُلک ته ولېږم. کۀ بیا
ستاسو د اولاد سخت زړونه نرم شی او د خپلې ګناه او سرکشۍ سزا ورته مِلاو شی، ۴۲ نو زۀ به د یعقوب، اِسحاق او
اِبراهیم سره خپل کړے لوظ رایاد کړم او زۀ به خپل هغه لوظ بیا تازه کړم چې خپلو خلقو له هغه مُلک ورکړم. ۴۳ اول
خو به هغه مُلک خامخا د هغې د خلقو نه خالی کیږی، چې دا د پوره آرام نه ښۀ خوند واخلی او هغوئ ته به زما د قانون او
حُکمونو نۀ منلو په وجه پوره سزا مِلاو شی. ۴۴ خو بیا هم، چې هغوئ لا د خپلو دشمنانو په مُلک کښې وی، نو زۀ به یې نۀ
رد کوم، نۀ به ترې نفرت کوم او نۀ به یې بېخی تباه کوم. هسې نه چې د هغوئ سره زما لوظ مات شی، زۀ مالِک خُدائ د
هغوئ خُدائ پاک یم. ۴۵ زۀ به هغه لوظ بیا تازه کړم چې ما د هغوئ د پلار نیکۀ سره کړے وو کله چې ما ټولو قومونو ته
خپل طاقت وښودلو چې خپل خلق مې د مِصر مُلک نه راوویستل، چې زۀ مالِک خُدائ، د هغوئ خُدائ پاک اوسم.“ ۴۶
دا ټول هغه قانون او حُکمونه دی چې مالِک خُدائ موسیٰ له د سینا په غرۀ باندې د بنی اِسرائیلو دپاره ورکړل.

د مالِک خُدائ د تُحفو په حقله قانون

۲۷ ۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، ۲ ”بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښایه. کله چې د یو خاص منښتې په
پوره کېدو کښې یو کس مالِک خُدائ ته وقف کیږی، نو هغه به د دې قیمت په ورکولو سره آزاد کړے شی، ۳-۷ کوم چې د
منلے شوی معیار په مطابق وی یعنې بالغ نارینه چې عُمر یې د شلو کالو نه تر شپېتو کالو پورې وی، پنځوس د سپینو زرو
سیکې. بالغه ښځه، دېرش د سپینو زرو سیکې. نارینه ځوان، چې عُمر یې د پینځو نه واخله تر شلو کالو پورې وی، شل د
سپینو زرو سیکې. ځوانه ښځه، لس د سپینو زرو سیکې. ماشوم چې عُمر یې د پینځو کالو نه کم وی، پینځۀ د سپینو زرو
سیکې. ماشومه، درې د سپینو زرو سیکې. هغه نارینه چې عُمر یې د شپېتو کالو نه زیات وی، پینځلس د سپینو زرو سیکې.
هغه ښځه چې عُمر یې د شپېتو کالو نه زیات وی، لس د سپینو زرو سیکې. ۸ کۀ یو کس منښته منلې وی او ډېر غریب وی
چې هغه معیاری قیمت نۀ شی ورکولے، نو هغه کس دې اِمام له راولی او اِمام به کم قیمت مقرر کړی، چې د هغه کس د
وس په مطابق وی. ۹ کۀ هغه منښته د یو ځناور وی چې مالِک خُدائ ته د یوې نذرانې په توګه د قبلېدو قابل وی، نو داسې
تُحفه چې مالِک خُدائ ته پېش کیږی هغه مقدسه ده، ۱۰ او کۀ یو کس منښته ومنی نو هغه ځناور په بل ځناور نۀ شی
بدلېدلے. کۀ چرې هغه بدل کړی، نو داوړه ځناور به د مالِک خُدائ وی. ۱۱ خو کۀ هغه ځناور حرام وی، کوم چې مالِک
خُدائ ته د نذرانې په توګه د قبلېدو قابل نۀ وی، نو هغه کس به هغه ځناور اِمام له بوځی. ۱۲ اِمام به د دې ښۀوالی او بدوالی
په مطابق قیمت مقرر کړی او دا به آخری قیمت وی. ۱۳ کۀ هغه کس دا واپس اخستل غواړی، نو هغه به د دې قیمت سره

شل فيصده سپوا ورکړی. ۱۴کله چې يو کس خپل کور مالِک خُدائ ته وقف کوی، نو اِمام به د دې د ښۀوالی يا بدوالی په
مطابق د دې قيمت مقرر کړی او دا به آخری قيمت وی. ۱۵کۀ هغه کس چا چې دا کور وقف کړے وی او دا واپس اخستل
غواړی، نو هغه به خامخا د دې قيمت سره شل فيصده زيات ورکړی. ۱۶کۀ څوک د خپلې زمکې څۀ حِصه مالِک خُدائ ته
وقف کوی، نو د دې قيمت به د هغه تخم په مطابق مقرروليے شی چې څومره په کښې کَرل په کار وی، دا قيمت به د سپينو
زرو لس سيکې د شلو کلو اوربشو دپاره وی. ۱۷کۀ هغه کس دا زمکه د واپس اخستلو کال باندې وقف کړی، نو د دې
زمکې قيمت به پوره ورکولے شی. ۱۸خو کۀ چرې هغه کس خپله زمکه د دې نه وروستو وقف کړی، اِمام به د هغې بيعه د
هغه کالونو د شمېر په مطابق حساب کړی چې د واپس اخستلو تر راتلونکی کال پورې پاتې وی او د کالونو د کمی په وجه
به کمه بيعه مقرر کړی. ۱۹چا چې دا زمکه وقف کړې وی کۀ هغه کس دا واپس اخستل وغواړی، نو هغه به خامخا د دې
قيمت سره شل فيصده زيات ورکوی. ۲۰کۀ هغه کس دا زمکه د مالِک خُدائ نه واپس اخستلو نه مخکښې په بل چا باندې
خرڅه کړی، نو د هغۀ حق نۀ جوړيږی چې دا واپس واخلی. ۲۱د واپس اخستلو پسې کال به هغه پټے د هميشه دپاره د
مالِک خُدائ شی، دا به د اِمامانو وی. ۲۲کۀ څوک مالِک خُدائ ته يو پټے وقف کوی چې هغۀ اخستے وی، ۲۳اِمام به د
واپس اخستلو پسې کال پورې د کالونو د شمېر په مطابق د دې د قيمت اندازه ولګوی او هغه کس به خامخا هم په هغه ورځ
د دې قيمت ورکړی، دا پيسې به د مالِک خُدائ شی. ۲۴د واپس اخستلو په کال به دا پټے واپس د دې اصلی مالِک يا د هغۀ
اولاد ته ملاويږی. ۲۵ټول قيمتونه به د منلے شوی معيار په مطابق مقرروليے شی. ۲۶په څناورو کښې د ټولو نه وړومبی پېدا
شوی بچی د مالِک خُدائ وی، نو هيڅ څوک دا هغۀ ته د يوې رضاکارانه نذرانې په توګه نۀ شی پېش کولے. يو سخے،
ګډُورے يا يو د چېلۍ بچے دا د مالِک خُدائ وی، ۲۷خو وړومبے پېدا شوے يو حرام څناور د معياری قيمت سره شل
فيصده زيات ورکولو باندې واپس اخستلے شی. کۀ دا واپس وانۀ خستلے شی، نو دا دې په چا باندې په معياری قيمت
خرڅ کړے شی. ۲۸کوم څيز چې مالِک خُدائ ته بغير د څۀ شرط نه وقف شوے وی، نو هيڅ څوک به دا نۀ خرڅولے شی
او نۀ به يې واپس اخستلے شی، کۀ هغه بنی آدم، څناور، يا زمکه وی، دا به د هميشه دپاره د مالِک خُدائ وی. ۲۹کۀ په چا
باندې د مرګ فيصله شوې وی نو هغه به خامخا وژلے شی او واپس به نۀ شی اخستلے. ۳۰د زمکې د ټول پيداوار لسمه
حِصه د مالِک خُدائ ده، کۀ هغه غله وی يا مېوه وی. ۳۱کۀ يو کس دا واپس اخستل غواړی، نو هغه به خامخا د منلے
شوی قيمت سره شل فيصده زيات ورکوی. ۳۲هر يو لسم څاروے د مالِک خُدائ دے. کله چې څناور شمېرلے شی، نو
هر يو لسم به د مالِک خُدائ وی. ۳۳مالِک دې څناورو له داسې ترتيب نۀ ورکوی چې خراب څناور ترې خوښ کړے شی
او بدلولے رابدلولے يې هم نۀ شی. کۀ هغۀ يو څناور په بل څناور بدل کړو، نو بيا به دواړه د مالِک خُدائ وی او واپس به نۀ
شی اخستلے.“ ۳۴دا هغه حُکمونه دی چې مالِک خُدائ موسیٰ له د سينا په غرۀ باندې د بنی اِسرائيلو دپاره ورکړل.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹